

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“:
за въ Княжеството 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенски раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ ВѢСТИНИКъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XI.

СОФИЯ, вторникъ 5 декември 1889 год.

Брой 130.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

No. 416.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашия Министръ на Правосъдието, представено Намъ съ доклада му отъ 9 ноември т. г., подъ №. 498, и съгласието на Нашия Министръ на Финансите и Нашия Министерски Съветъ.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ;

I. Да се взематъ отъ запазения кредитъ (гл. IX, § 27), по текущия бюджетъ на Министерството на Правосъдието 220 лева, съ които да се исплати, съгласно закона за изменение 2-та алинея отъ чл. 46 отъ „закона за чиновниците“ възнаграждението, въ размѣръ на двумѣсечна заплата на бившия помощникъ съдебенъ приставъ при Варненския окр. съдъ Стоянъ В. Меразчиевъ, понеже особенъ кредитъ за подобни расходи не е предвиденъ въ споменътия бюджетъ.

II. Настоящия указъ, наедно съ споменътъ въ него докладъ, да се внесе въ най-близската сессия на Народното Събрание, за утвърждение съгласно чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 9 ноември 1889 год.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество ръка написано:

Фердинандъ.

Преподписанъ:

Министръ на Правосъдието, Д. Тончевъ.

Докладъ до Негово Царско Височество,
No. 498.

Господарю!

Слѣдъ като взехъ съгласието на г. Министра на Финансите, чрезъ отношението му отъ 27

октомври т. г. подъ №. 42344, както и разрешението на почитаемия Министерски Съветъ, чрезъ ХХII-то му постановление отъ 31 октомври (протоколъ №. 95), на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ имамъ честь най-покорно да молъж В. Ц. Височество да благоволите, да одобрите, за да се взематъ отъ запазения кредитъ (гл. IX, § 27), по текущия бюджетъ на повъренното ми министерство 220 л. съ които да се исплати, съгласно закона за изменение 2-та алинея на чл. 46 отъ „закона за чиновниците“ възнаграждението, въ размѣръ на двумѣсечна заплата, на бившия помощникъ съдебенъ приставъ при Варненския окр. съдъ Стоянъ В. Меразчиевъ, понеже особенъ кредитъ за подобни расходи не е предвиденъ въ споменътия бюджетъ.

Ако, Ваше Ц. Височество, одобрявате това мое предложение, то най покорно молъж да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служител и въренъ поданникъ.

София, 9 ноември 1889 година.

Министръ вън Правосъдието: Д. Тончевъ.

Съ указъ подъ №. 413 отъ 9 ноември т. г., се постановява: по ст. I уволянява се отъ длъжност прокурора при Трънския окр. съдъ, П. Пърговъ, по собствено желание; по ст. II уволянява се отъ длъжност члена на Русенския окр. съдъ д-ръ Георгий Пранджовъ, понеже е взетъ за войникъ, и по ст. III одобрява се шото заплатата на Пъргова да прѣдаде отъ денътъ на прѣдаване дѣлата на Свищовския прокурорски надзоръ, а оная на Пранджова — отъ денътъ на свършване разрешения му съ приказъ по съдебното вѣдомство, подъ №. 475, отъ 25 октомври т. г. осемъ дневенъ отпускъ.

Съ указъ подъ №. 414 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Панагюрския мировий съдия, въ присъдата му отъ 30 октомври т. г. подъ №. 148, намалява се отъ сто (100) на десетъ (10) лева глобата на Никола Ивановъ отъ с. Демирдишли, на която е осъденъ съ сѫщата присъда на речения съдъ, по обвинението му въ нарушение закона за берийтъ върху птиетата.

Съ указъ подъ №. 415 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Панагюрския мировий съдъ, въ присѫдата му отъ 30 октомври т. год. подъ №. 147, намалява се отъ сто (100) на двадесетъ (20) лева глобата на Рашко Дойчовъ отъ гр. Копривщица, живущъ въ с. Лъжене, Панагюрска околия, осъденъ на нея съ сѫщата присѫда на речения съдъ, по обвинението му въ нарушение закона за берийтъ върху птицетата.

Съ указъ подъ №. 418 отъ сѫща дата, утвърдява се за Български подданикъ приетия за такъвъ отъ V-то Обикновено Народно Събрание въ VI-то засѣдание на III та му редовна сессия, Исаакъ А. Хазанъ, Никополски жителъ, бивши Французъкий подданикъ.

Съ указъ подъ №. 419 отъ 14 ноември т. г., съгласно постановлението на Видинския окр. съдъ, въ присѫдата му отъ 3 октомври т. год. подъ №. 165, оправдва се съвършенно на Цеко Павловъ, бивши общински писарь отъ с. Голъ-Тупанъ, наказанието едногодишенъ затворъ въ окови, на което е осъденъ съ сѫщата присѫда на речения съдъ, по обвинението му въ прѣправление суммитъ въ нѣкои партиди въ емлячната книга на сѫщето село.

Съ указъ подъ №. 420 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Софийския апелативенъ съдъ, въ присѫдата му отъ 22 юни т. г. подъ №. 188, намалява се отъ три години затворъ въ окови на шест мѣсеченъ прости затворъ наказанието на Лозанъ Каменовъ отъ с. Пролазникъ, Бѣлоградчишка околия, на което е осъденъ съ сѫщата присѫда на речения съдъ, по обвинението му въ кражба чѣрвъ взломъ на разни вещи отъ плѣвниците на Илия Неновъ и други жители отъ с. Мехмедовци.

Съ указъ подъ №. 421 отъ сѫща дата, съгласно постановлението на Пловдивския апелативенъ съдъ, въ присѫдата му отъ 13 септември т. г. подъ №. 173, намалява се отъ седемъ дневенъ затворъ на запирание на четиредесетъ и осемъ часа наказанието на Стоянъ Поповъ, отъ с. Вѣтренъ, на което е осъденъ съ сѫщата присѫда на речения съдъ, по обвинението му въ незаконно арестуване съселянина си Сѣбе Илчевъ, въ качеството си на помощникъ кмета въ сѫщето село.

По височайше одобренъ докладъ подъ №. 501 отъ 13 ноември т. г., разрѣшава се на съдебния слѣдователъ при Варненския окр. съдъ П. К. Джамбазовъ, четиредесетъ и пять дневенъ заграниченъ отпускъ, по болѣсть, считаемъ отъ денъ на ползванието му отъ него.

По височайше одобренъ докладъ подъ №. 513 отъ 18 ноември т. г., разрѣшава се внасянието въ Народното Събрание за обсѫждане и приемане законопроекта „Допълнителенъ Отдѣлъ къмъ Оттоманския Наказателенъ законъ—Злоѣдия и прѣстѣпления срѣчу безопасността на желѣзно-пѣтнитѣ съобщения“.

По височайше одобренъ докладъ подъ №. 515 отъ 22 ноември т. г. разрѣшава се помощнику на съдебния приставъ при Шуменския окр. съдъ, Ц. Крачунову, двадесетъ дневенъ заграниченъ отпускъ, по болѣсть, считаемъ отъ денъ на ползванието му отъ него.

По височайше одобренъ докладъ подъ №. 516 отъ сѫща дата, разрѣшава се члену на Софийския апелативенъ съдъ Дру М. Шишманову, осемъ дневенъ заграниченъ отпускъ, по семейни причини, считаемъ отъ 24 ноември т. г.

Съ приказъ подъ №. 489 отъ 7 ноември т. г., разрѣшава се да се продължи още съ три дни дадения на II-й Орѣховски мировий съдъ П. Василиевъ, съ приказъ №. 461, отъ 16 октомври т. г., отпускъ по болѣсть.

Съ приказъ подъ №. 490 отъ 9 ноември т. г., разрѣшава се да се продължи до 8 ноември дадения отъ прокурора при Софийския апелативенъ съдъ шест лневенъ отпускъ, на помощника прокурора при Софийския окр. съдъ А. Ибишевъ.

Съ приказъ подъ №. 491 отъ сѫща дата, разрѣшава се на помощника на съдебния приставъ при Варненския окр. съдъ Ем. Начевъ, двадесетъ и пять дневенъ отпускъ, по болѣсть, считаемъ отъ денъ на ползванието му отъ него.

Съ приказъ подъ №. 492 стъ сѫща дата, назначава се бивши секретарь на Пловдивския окр. съдъ Георги Буковъ, за секретарь на сѫщия съдъ, на място вакантно, понеже е освободенъ отъ войнска повинност; — заплатата му почва да слѣдва отъ денъ на встѣжванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 493 отъ сѫща дата, разрѣшава се на II-й Плѣвненски мировий съдъ Цончо Пенчовъ, петнадесетъ дневенъ отпускъ, по домашни причини, считаемъ отъ денъ на ползванието му отъ него.

Съ приказъ подъ №. 494 отъ сѫща дата, уволнява се отъ длѣжностъ новоназначенъ секретарь на Царибродския мировий съдъ Ж. Ивановъ, по собствено желание, а въ място него назначава се Г. Стояновъ. Ивановъ нѣма да получи никаква заплата, понеже не е встѣжилъ въ длѣжностъ, а заплатата на Стоянова почва да слѣдва отъ денъ на встѣжванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 495 отъ сѫща дата, назначава се Божилъ Папанчевъ, за секретарь на I-й Орѣховски мировий съдъ, на място вакантно; заплатата му почва да слѣдва отъ дня на встѣжванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 496 отъ 11 ноември т. год., отчислява се отъ длѣжностъ секретаря на I-я Русенски г. мировий съдъ Дим. Шиковъ, а въ място него назначава се Михаилъ Панайотовъ; заплатата на Шикова прѣкъсва отъ денъ, въ който ще му съобщи сѫдията за уволнението, а онай на Панайтова почва да слѣдва отъ денъ на встѣжванието му въ длѣжностъ.

Съ приказъ подъ №. 497 отъ 15 ноември т. год., разрѣшава се да се продължи съ три

дни дадения предсъдателю на Ловчанския окр. съдъ, Ст. Станчеву, отъ съдътъ седемъ дневенъ отпускъ.

Съ приказъ подъ №. 898 отъ съща дата, разрѣшава се на помощника на съдебния приставъ при Пловдивския окр. съдъ, П. Ив. Павловъ, петнадесетъ дневенъ отпускъ, по здравословни причини, считаемъ отъ денътъ на ползанието му отъ него.

Съ приказъ подъ №. 499 отъ 17 ноември т. г., рѣшава се на Видинския гр. мировий съдия П. Хиновъ, двадесетъ дневенъ отпускъ, по болѣсть, считаемъ отъ 6 ноември т. г.

Съ приказъ подъ №. 500 отъ 18 ноември т. г., прѣмѣстяватъ се единъ вмѣсто други секретаря на Пловдивския околийски мировии съдия Г. Ковачовъ, и секретаря на Конушкий мировий съдия Хр. Павловъ; заплатата имъ слѣдва непрѣкъснжто.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№. 143.

НИЙ ФЕРДИНАДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на Бѣлгария,

По предложението на Нашия Министръ на Войната, представено Намъ въ доклада му отъ 31 октомври т. г. подъ №. 332 и съгласно ХХIV постановление на Министерския Съвѣтъ отъ 6 октомври т. г. протоколъ подъ №. 87,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Разрѣшава се на Военното Министерство да купи по доброволно съгласие отъ Софийския жителъ Голюменфелдъ 1600 парчета чрѣзъ рамени патронни сумки по три лева за всяка сумка; нуждната сума за тази покупка да се вземе отъ съответствующия § по тазгодишния юджетъ на Военното Министерство.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Войната.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ ст. София на 31 октомври 1889 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

УКАЗЪ

№. 144.

НИЙ ФЕРДИНАДЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на Бѣлгария,

По предложението на Нашия Министръ на Войната, изложено въ доклада му отъ 31 октомври т. г. подъ №. 333 и съгласно ХХVIII

постановление на Министерския Съвѣтъ отъ 6 октомври т. г. протоколъ подъ №. 87,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Разрѣшава се на Военното Министерство да сключи контрактъ по доброволно съгласие съ предприемача на дървата въ 1 п. Софийски на Негово Височество Князъ Александра I полкъ за доставяне нуждното количество дърва за отопление помѣщенията на Военното Министерство презъ настоящия зименъ сезонъ.

II. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Войната.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 31 октомври 1889 година.

На първообразното съ собственната на Негово Царско Височество рѣка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

Негово Царско Височество въ ст. София на 4 ноември 1889 год. благоволи да издаде следующия.

ПРИКАЗЪ

№. 58.

Уволняватъ се въ отпускъ задъ граница: командающий 10 п. Родопски полкъ майоръ Христовъ на 45 дни, по домашни причини, и

Поручика отъ 2 конни полкъ Бѣлгаровъ на 30 дни, по болѣсть.

Подписалъ:
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 465.

Обявявамъ по Военното Вѣдомство приложението тукъ кассационни рѣшения на Главния Воененъ Съдъ подъ №. №. 7, 8, 9, 10, 11, 12 и 13 и три постановления подъ №. №. 2, 3 и 4.

София, 30 октомври 1889 година.
Военний Министръ, Полковникъ Муткуровъ.

РЕШЕНИЕ

№. 7.

На Главния Воененъ Съдъ.
Въ името на Негово Царско Височество.

Хилядо осемъстотинъ осемъдесетъ и девета година, 30 юни, Главния Воененъ Съдъ подъ предсъдателството на Военния Министръ полковника Муткурова и членовете: командира на I пѣша бригада подполковника Кисова, начальника на Генералния Щабъ, отъ Генералния Щабъ, подполковника Петрова, постоянния членъ на Главния Воененъ Съдъ, майора Паница, инспектора на артилерията, майора Тантилова, временно и. д. другаря на Военния Министръ, отъ Генералния Щабъ майора Вълнарова, въ присъствието на Главния Воененъ Прокуроръ при Главния Воененъ Съдъ майора Агура и при дѣлопроизводителя подпоручика Бракалова, из-

слуша: дѣлoto по кассационната жалба на редовия отъ 5 пѣши Дунавски полкъ, Яни Георгиева, подадена противъ присѫдата на Руссенския воененъ сѫдъ подъ №. 65.

Отъ дѣлoto се вижда, че редовия Яни Георгиевъ на 2 септември миналата 1888 год. влѣзъ въ дюкянътъ на Руссенския ж. Стоянъ Кулевъ съ цѣлъ да си купи захаръ. Въ дюкянътъ е билъ само Кулевия слуга, Коста Стояновъ, който се завзелъ да прѣтегли искания захаръ, безъ да обръща внимание на купувача Георгиева, който въсползвуваъ отъ заглежданietо на слугата на страна, турилъ рѣка на единъ купъ петолевни монети, които стояли на една масса и ги скрилъ въ джеба си. Слѣдъ прѣтеглянието на захаръта редовия Георгиевъ се расплатилъ съ слугата Стояновъ за покупката, безъ да биде подозрѣнъ въ нѣщо отъ казания слуга за извѣршената кражба и си излѣзалъ отъ дюкянътъ, като закривилъ въ една улица, гдѣто свободно си прочелъ крадените пари, които се указали 65 лева.

На другий денъ той пакъ излѣзалъ изъ градътъ и въ една улица забѣлѣжилъ, че единъ полицейски стражарь се доближаваъ къмъ него и му викалъ да се спрѣ; но, тъй като извѣршенната му кражба съставлявала достаточна причина да не се довѣрява на хора отъ тази категория, трътилъ да бѣга и прѣслѣдаваъ отъ стражарьтъ, едва успѣлъ да се скрие. Слѣдъ това обвиняемия се упѣтилъ за гр. Свищовъ, отъ гдѣто се качилъ на паракода и чрѣзъ г. г. Ломъ и София, стигналъ въ гр. Пловдивъ, а на 11 октомври с. г. вѣрналъ се по сѫщия путь обратно въ гр. Русе, гдѣто още на пристанището билъ задържанъ отъ полицията.

На основание горѣзложеното Руссенския воененъ сѫдъ съ присѫдата си отъ 15 май т. г. подъ №. 65, е призналъ войника отъ 5 пѣши Дунавски полкъ Яни Георгиевъ завиновенъ: по извѣршванието на кражбата и избѣгванието му третий путь отъ военна служба, но при обстоятелства намалюющи вината му, споредъ което го е осудилъ, съгласно ст. 156, буква в, и 92 отъ военно-наказателния законъ, чл. 127 отъ устава за наказанията, които мировитъ сѫдии, налагатъ—на испращане въ дисциплинарната рота на една година, съ единичниятъ затворъ на пять недѣли и прѣваждане въ втория разрядъ по водение. При това, на основание ст. 62 отъ военно-наказателния законъ, паритъ 65 л., които осуждени е открадналъ, да се взематъ отъ него.

Въ кассационната си жалба редовия Яни Георгиевъ протестира противъ това, че сѫда при опрѣдѣляване наказанието не е взелъ въ внимание издѣржания отъ него седемъ мѣсеченъ затворъ на гауитвахта, на основание което моли да се отмѣни присѫдата, като се намали наказанието му. Като съобрази обстоятелствата на дѣлoto съ присѫдата и дѣйствуващите закони, Главния Воененъ Сѫдъ намѣри, че незачитанието въ при-

сѫдата проведеното въ придварителенъ затворъ врѣме не може да служи за поводъ на кассация, тъй както, споредъ ст. 587, военно сѫдебния уставъ, това врѣме се зачита въ срока на затвора отъ исполнителната власть въ силата на самия законъ, когато опрѣдѣленото отъ сѫда наказание не е съдено съ лишение отъ гражданска и политическа права.

На основание горѣзложеното Главния Воененъ Сѫдъ,

ОПРѢДѢЛИ:

- 1) кассационната жалба на редовия Яни Георгиевъ противъ присѫдата на Руссенския Воененъ Сѫдъ подъ №. 65 да остане безъ послѣдствие, а присѫдата да влезе въ законна сила;
- 2) за избѣгвание обаче бѣдъщи недоразумѣния въ присѫдите на военните сѫдилища, всѣкога да се опрѣдѣля: зачитать ли тѣ проведеното отъ подаждимия врѣме въ прѣдварителенъ затворъ въ срока на наказанието, или не.

Вѣрно, Главний Воененъ Прокуроръ,
майоръ Агура.

РЕШЕНИЕ

№. 8.

На Главния Воененъ Сѫдъ.

Въ името на Негово Царско Височество

Хиляда осемстотинъ осемдесет и девета година, 30 юни, Главния Воененъ Сѫдъ подъ предсѣдателството на Военния Министъ полковника Муткурова и членовете: командира на I пѣши бригада, подполковника Кисова, началника на Генералния Щабъ, отъ Генералния Щабъ, подполковника Петрова, постояннаго членъ на Главния Воененъ Сѫдъ, майора Паница, инспектора на артилерията майора Тантилова, врѣменно и. д. другаря на Роеиния Министъ, отъ Генералния Щабъ, майора Вълнарова, въ присѫдствието на Главния Воененъ Прокуроръ при Главния Воененъ Сѫдъ, майора Агура и при дѣлопроизводителя подпоручика Бракалова, изслушав доловденото отъ постояннаго членъ на Главния Воененъ Сѫдъ маора Паница дѣло подъ №. 21 на кононира отъ 4 артилерийски на Негово Царско Височество полкъ, Гоце Геровъ, осужденъ на три и половина години тѣмниченъ затворъ за побѣгъ отъ служба.

Обстоятелствата на дѣлoto сѫ: обвиняемия, Гоце Геровъ, служащий въ бившия I артилерийски полкъ, а по настоящемъ въ 4 артилерийски на Негово Царско Височество полкъ, избѣгналъ отъ частта си, два пажи въ мирно врѣме и единъ паж въ военно врѣме; този трети побѣгъ е траелъ отъ 2 октомври 1885 година до 16 февруари 1889 година, когато 3 пажъ е билъ хванатъ и докаранъ въ полкъ си.

На основание на горѣзложеното Софийския воененъ сѫдъ, съ присѫдата си подъ №. 32, е осудилъ Гоце Геровъ на три и половина години обикновенъ тѣмниченъ затворъ, основайки се на

буква А, Б, В, Г, отъ ст. 156 и ст. 157, военно наказателния законъ.

Противъ тая присъда подсѫдимия е подалъ кассационна жалба, въ която изказва: 1) че той е извършилъ двата първи побѣга, защото е ималъ тѣлесенъ недостатъкъ и не е знаилъ установеня редъ за да се уволни отъ служба; 2) че като се върналъ отъ втория си побѣгъ, и като се констатирало, че е дѣйствително билъ куцъ, то рѣщено било да му направатъ операция, но той се оплашилъ и избѣгалъ третий пътъ.

На основание тѣзи умалюющи вината обстоятелства, осъдения канониръ Гоцо Геровъ намира, че съвокупността на буквитѣ: А, Б, В, Г, отъ ст. 156, отъ военно наказателния законъ, не е правилно примѣнено спрямо него и моли намаление наказанието му.

Главния Воененъ Съдъ, като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, и като се съобрази съ дѣйствующите въ Княжеството угловни закони, намѣри: 1) че кассационната жалба на канонира Гоцо Геровъ е неоснователна, тъй като не съдържа ни едно отъ обстоятелствата искани отъ ст. 487 отъ военно съдебния уставъ; 2) че изложенитѣ отъ него обстоятелства сѫ незаконни и невѣрни, тъй като отъ дѣлото не се констатирва ни едно отъ тѣхъ.

Исканото снисхождение е било направено отъ съдѣтъ, защото, споредъ ст. 156 отъ военно наказателния законъ, третото избѣгване въ мирно врѣме влече петъ години.

Съдѣтъ даже се отнесълъ по-вече отъ снисходително, тъй като въ дадения случай той е трѣбвало да увеличи наказанието отъ петъ години по-горѣ, понеже има обстоятелства увеличиващи вината: а) избѣгване въ военно врѣме, и б) прѣкарване въ побѣгъ по-вече отъ шестъ мѣсяца. Слѣдователно оплакванието на подсѫдимия Гоцо Геровъ е неоснователно.

Рѣководимъ отъ горѣзложеното Главния Воененъ Съдъ,

ОПРЕДѢЛИ:

Кассационната жалба на канонира отъ 4 артилерийски на Негово Царско Височество полкъ Гоцо Геровъ, подадена противъ присъдата на Софийския воененъ съдъ подъ №. 32, като не е основателна, да остане безъ послѣдствие.

Вѣрно: Главний Воененъ Прокуроръ,
майоръ Агура.

РѢШЕНИЕ

No. 9.

На Главния Воененъ Съдъ.

Въ името на Негово Царско Височество

Хиляда осемстотинъ осемдесет и девета година, 30 юни, Главния Воененъ Съдъ подъ прѣсъдателството на Военния Министъ полковника Муткурова и членовете: командира на I пѣша бригада, подполковника Кисова, начальника на Генералния Щабъ, отъ Генералния Щабъ, подполковника Петрова, постоянния членъ

на Главния Воененъ Съдъ, майора Паница, инспектора на артилерията, майора Тантилова, временно и. д. другара на Военния Министъ, отъ Генералния Щабъ, майора Вълнаровъ, въ присъствието на Главния Воененъ Прокуроръ, при Главния Воененъ Съдъ майора Агура и при дѣлопроизводителя, подпоручика Бракалова, изслуша: дѣлото по кассационната жалба на младшият фейерверкеръ отъ 4 артилерийски на Негово Царско Височество полкъ Стоянъ Милошева и канонирите отъ сѫщия полкъ: Цоцо Ивановъ, Юранъ Ангеловъ, Кръстю Кирковъ, Георги Ивановъ, Георги Иванчовъ, Мице Дилчевъ, Михалъ Димитровъ, Цонко Ивановъ, Михалъ Стояновъ и Иорданъ Спасовъ, подадена противъ присъдата на Софийския Воененъ Съдъ подъ №. 28. Огъ дѣлото се вижда че Софийския Воененъ Съдъ въ открыто си засѣданіе отъ 15 априли 1889 година, като е призналъ: 1) канонира Цоцо Иванова виновенъ въ това, че прѣзъ декември мѣсяцъ 1888 година е открадналъ отъ цейххауза на I бетарея нощно врѣме 19 правителствени антерии при обстоятелства увеличиващи вината му; 2) канонира Кръстю Киркова виновенъ въ това, че въ разни врѣмена е кралъ отъ казармитѣ на батареята: револверъ, бака, машинка за стрижение, одѣяла, правителствени вещи, при обстоятелства увеличиващи вината му; 3) канонира Георги Иванчева виновенъ въ това, че заедно съ Цоцо Ивановъ е участвовалъ въ кражбата на антериитѣ и заедно съ Кръстю Киркова е участвовалъ въ кражбата на дѣлъ шинели, 2 одѣяла, револверъ и 25 лева отъ съндѣка на канонира Цоцо Иванова при обстоятелства увеличиващи вината му; 4) трѣбача Георги Иванова въ това, че заедно съ Кръстю Киркова и Георги Иванчева е открадналъ: револверъ, бака, машинка за стрижение и 25 лева отъ съндѣка на канонира Цоцо Иванова при обстоятелства увеличиващи вината му; 5) канонира Коте Йонева виновенъ въ това, че прѣзъ януария 1889 година е открадналъ единъ чифтъ ботушки отъ дюгена на ботушара при казармитѣ; 6) Цонко Иванова виновенъ въ това, че той знаилъ за откраднатитѣ антерии и купилъ една отъ тѣхъ за единъ левъ, като обѣщалъ да не казва никому; 7) канонира Михалъ Стоянова виновенъ въ това, че е знаилъ за кражбата на дѣлъ одѣяла и дѣлъ шенели отъ канонира Георги Иванчева и не е съобщилъ; 8) канонира Мице Дилчева въ това, че е носилъ съ знание откраднатитѣ антерии въ града да ги скрие; 9) Михалъ Димитрова виновенъ въ това, че укръилъ и продалъ за $8\frac{1}{2}$ лева откраднатата отъ фейерверкера Стояна Милошева шинель; 10) канонира Иорданъ Спасова виновенъ въ това, че е знаилъ за откраднатата шинель и я купилъ за $8\frac{1}{2}$ л. отъ канонира Михалъ Димитрова; 11) канонира Иорданъ Ангелова виновенъ въ това, че е участвовалъ въ кражбата на антериитѣ заедно съ канонирите: Цоцо Иванова и Георги Иванчева, и 12) младшият фейерверкеръ Стояна Милошева ви-

новенъ въ това, че е открадналъ една правителствена шинель, като я далъ на канонира Михалъ Димитрова за да я продаде, при обстоятелствата учеличиващи вината му, — ги е осъдилъ: 1) на основание ст. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, 94, 20 и 21 отъ военно наказателния законъ — канониритъ отъ 4 артилерийския на Негово Царско Височество полкъ, 1 батарея: Щоцо Ивановъ, Георги Иванчевъ, Иорданъ Ангеловъ, Кръстю Кирковъ, Георги Ивановъ и младши фейерверкеръ отъ същия полкъ Стоянъ Милошевъ по на петъ години строгъ тъмниченъ затворъ въ последствията предвидени въ 21 ст. отъ военно наказателния законъ; 2) на основание ст. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, 80, 98, 24, 46 и 55 (таблица 1 отъ военно наказателния законъ): канониритъ отъ 4 артилерийския на Негово Царско Височество полкъ, Мице Дилчевъ, Михалъ Димитровъ, на испращане въ дисциплинарната рота по на една и половина година съ пребеждание въ втори разрядъ по поведение; 3) канониритъ отъ същия полкъ, Щоцо Ивановъ, Михалъ Стояновъ, Иорданъ Спасовъ, на основание ст. 82 отъ Огоманския Наказателенъ Законъ, 80, 98, 24, 46 и 55 (таблица 1) отъ военно наказателния законъ, на испращане въ дисциплинарната рота по на една година съ пребеждание въ втория разрядъ по поведение; 4) канониритъ отъ същия полкъ, Коте Ионевъ, на основание ст. 127 отъ устава за мироритъ съдии и 55 ст. (таблица 1) отъ военно наказателния законъ, на испращане въ дисциплинарната рота на три месеца, съ пребеждание въ втори разрядъ по поведение.

Противъ тая присъда осъдените: Стоянъ Милошевъ, Щоцо Ивановъ, Иорданъ Ангеловъ, Кръстю Кирковъ, Георги Ивановъ, Георги Иванчевъ, Мице Дилчевъ, Михалъ Димитровъ, Щоцо Ивановъ, Михалъ Стояновъ и Иорданъ Спасовъ, съ подали кассационна жалба, чрезъ която обжалватъ: 1) младшият фейерверкеръ Стоянъ Милошевъ и канониритъ: Щоцо Ивановъ, Иорданъ Ангеловъ, Кръстю Кирковъ, Георги Ивановъ и Георги Иванчевъ не сѫ основателни, защото чл. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ е писанъ отъ законодателя не само за граждансkitъ чиновници, но за каквото и да е лице въ господарството, което си позволи да открадне правителственъ имотъ, което напълно се подтвърждава отъ чл. 84, същия законъ. Военния Съдъ билъ даже обязанъ да прѣмени именно тая статия отъ общия углавенъ законъ къмъ казанините войници, защото къмъ това го задължава статия 55 отъ военно наказателния законъ. Посоката, която правятъ тѣжителитъ къмъ членовете 127 и 128 отъ устава за наказанията, които мироритъ съдилища иматъ право да налагатъ, не е вѣрна, защото тѣзи членове предвиждатъ кражба събикновенна, т. е. кражба отъ частно лице, а не отъ правителството; 2) че мотивитъ, изложени отъ просителя Мице Димчева, като относящи се до съществото на дѣлото, не заслужватъ никакво уважение; 3) че мотивитъ на Михалъ Димитрова, щото той, като съучастникъ на крадитъ да се накаже споредъ 190 ст. отъ военно наказателния законъ, а не 82 чл. отъ Огоманския Наказателенъ Законъ, не се основателни, защото ст. 190 отъ военно наказателния законъ предвижда наказание за ония долни чинове, които сѫ виновни въ распилияние или развалияния дадените имъ за употребление или взетите отъ други долни чинове мундирни или амонични вещи т. е. вещи откраднати отъ правителството, което нѣщо е вече съучастничество въ прѣстъплениято, което, споредъ 45 членъ отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, се наказва съ сѫщото наказание, което е опрѣдѣлено отъ закона за дѣйцитетъ; 4) същото намѣри и по отношение Щоцо Ива-

нель, дадена нему отъ Милошева, иска наказание, съгласно ст. 190 отъ военно наказателния законъ, а не членъ 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ; 4) Щоцо Ивановъ, като настоява, че сѫда не е констатиралъ, щото да е земалъ рушвѣть една антерия, понеже той я купилъ безъ да знае, че е крадена, иска или отмѣняване наказанието, или пакъ да се накаже споредъ ст. 192 отъ военно наказателния законъ, а не 82 членъ отъ Отоманския Наказателенъ Законъ; 5) Михалъ Стояновъ, като се признава само въ недонесение за краденитъ отъ Георги Ивановъ вещи, иска наказание, споредъ ст. 81 отъ военно наказателния законъ, а не чл. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ; 6) Иорданъ Спасовъ за купуване казионна шинель, иска да се накаже, споредъ 192 ст. отъ военно наказателния законъ, а не 82 чл. отъ Отоманския Наказателенъ Законъ.

Като съобрази обстоятелствата на дѣлото съ дѣйствующите въ Княжеството военни закони, и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Съдъ намѣри: 1) че мотивитъ, изложени отъ просителя: младшият фейерверкеръ Стоянъ Милошевъ и канониритъ: Щоцо Ивановъ, Иорданъ Ангеловъ, Кръстю Кирковъ, Георги Ивановъ и Георги Иванчевъ не сѫ основателни, защото чл. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ е писанъ отъ законодателя не само за граждансkitъ чиновници, но за каквото и да е лице въ господарството, което си позволи да открадне правителственъ имотъ, което напълно се подтвърждава отъ чл. 84, същия законъ. Военния Съдъ билъ даже обязанъ да прѣмени именно тая статия отъ общия углавенъ законъ къмъ казанините войници, защото къмъ това го задължава статия 55 отъ военно наказателния законъ. Посоката, която правятъ тѣжителитъ къмъ членовете 127 и 128 отъ устава за наказанията, които мироритъ съдилища иматъ право да налагатъ, не е вѣрна, защото тѣзи членове предвиждатъ кражба събикновенна, т. е. кражба отъ частно лице, а не отъ правителството; 2) че мотивитъ, изложени отъ просителя Мице Димчева, като относящи се до съществото на дѣлото, не заслужватъ никакво уважение; 3) че мотивитъ на Михалъ Димитрова, щото той, като съучастникъ на крадитъ да се накаже споредъ 190 ст. отъ военно наказателния законъ, а не 82 чл. отъ Огоманския Наказателенъ Законъ, не се основателни, защото ст. 190 отъ военно наказателния законъ предвижда наказание за ония долни чинове, които сѫ виновни въ распилияние или развалияния дадените имъ за употребление или взетите отъ други долни чинове мундирни или амонични вещи т. е. вещи откраднати отъ правителството, което нѣщо е вече съучастничество въ прѣстъплениято, което, споредъ 45 членъ отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, се наказва съ сѫщото наказание, което е опрѣдѣлено отъ закона за дѣйцитетъ; 4) същото намѣри и по отношение Щоцо Ива-

кона, че той неможе да се накаже споредъ ст. 192 отъ военно наказателния законъ, защото тая статия изрично говори, че оня, който земе въ залогъ, купи или по другъ начинъ приобрете отъ сълдатинъ: конь, оржие или друга правителственна вещь, се наказва съ сѫщото назнание, както и оня, който му е далъ; 5) че не е правъ въ искаанията си и Михаилъ Стояновъ, като иска да се накаже споредъ 81 статия отъ военно наказателния законъ — за недонасяние, защото той споредъ духът на Отоманския Наказателенъ Законъ, подхожда къмъ категорията на съучастниците въ това прѣстѣпление; 6) че сѫ неоснователни, най-послѣ и мотивите на Иорданъ Спасовъ, на основание съображеніята, изложени въ п. 4, относително Цонко Иванова.

По поводъ изложените мотиви отъ осъдените въ кассационната имъ жалба, Главния Воененъ Прокуръ въ заключението си излага следующето: „Справедливостта изисква за да се обрне внимание върху едно друго обстоятелство, което не е възбудено отъ тъжителите: сѫдътъ, като ги е призналъ виновни по чл. 82 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ, трѣбвало е, споредъ този законъ, да ги бѫди на поставление въ крѣпостъ, но понеже у насъ въ Княжеството крѣпостта е наказание непримѣнимо, то сѫда е трѣбвало да го замѣни. Обаче сѫдътъ е направилъ една нецѣлѣсъобразностъ, като е замѣнилъ крѣпостта съ строгъ тъмниченъ затворъ, защото, по общия принципъ на углавната наука, всѣка една невъзможностъ да се примѣни закона буквально, се измѣнява съ постановления по съисходителни за подсѫдимия, което сѫдътъ е нарушилъ, като е замѣнилъ крѣпостта съ построго наказание „окови“.

Предъ видъ на горѣзложеното Главния Воененъ Сѫдъ,

ОПРѢДѢЛИ:

На основание ст. 526 отъ военно сѫдебния уставъ, кассационните жалби на осъдените да останатъ безъ послѣдствие, а присѫдата на Софийския воененъ сѫдъ подъ №. 28 да влѣзе въ законна сила. Освѣнъ това, за да се установи единъ порядъкъ по налагане крѣпостта, Главния Воененъ Сѫдъ постанови: на основание ст. 522 отъ военно сѫдебния уставъ да замѣни въ дадения случай петътъ години крѣпостъ съ петъ години обикновенъ тъмниченъ затворъ безъ окови. Това да бѫде обще правило по налагане крѣпостта за въ бѫдѫще.

Вѣрно: Главния Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

РЕШЕНИЕ

No. 10.

На Главния Воененъ Сѫдъ.

Въ Името на Негово Царско Височество.

Хиляда осемъ стотинъ осемдесетъ и девета година, юлий четвъртий дѣй, Главния Воененъ Сѫдъ подъ предсѣдателството на Военния Ми-

нистръ полковника Муткурова и членовете: командира на 1-ва пѣша бригада, подполковника Кисова, постоянния членъ на Главния Воененъ Сѫдъ майора Паница, врѣмѣнно и. д. Другаря на Военния Министъ, отъ Генералния Щабъ, майора Вѣлнарова, въ присѫствието на Главния Воененъ Прокуроръ при Главния Воененъ Сѫдъ майора Агура и при дѣлопроизводителя подпоручика Бракалова, изслуша: дѣлото по кассационния протестъ на Руссенския воененъ прокуроръ майора Стайкова, подаденъ противъ присѫдата на Руссенския воененъ сѫдъ подъ №. 69. Отъ дѣлото се вижда, че редовия отъ 19 пѣши Шуменски полкъ Адилъ Исмаиловъ се е обвинявалъ: 1) въ 4-ти отъ служба побѣгъ; 2) въ распиляване казионното облѣкло: шинель, фуражка, куртка, панталони и кожанъ поясъ съ блъхъ. Руссенскиятъ воененъ сѫдъ съ присѫдата си №. 69 призналъ казанния редовий за виновенъ въ тия прѣстѣпления и на основание ст. ст. 156 буква в) 101 и 88 алинея 4 отъ военно наказателния законъ го присѫдилъ на исправление въ дисциплинарната рота на една и половина година съ единиченъ затворъ на деветъ недѣли и съ прѣвеждане въ втория разрядъ по поведението, а распиляните вещи да се заплатятъ отъ него на основание 62 ст. отъ сѫщия законъ, сѫдъ като се опрѣдѣли стойността имъ отъ полка.

Въ кассационния си протестъ Руссенскиятъ воененъ прокуроръ обяснява: 1) че на подсѫдимия е било опрѣдѣлено много по малко наказание отъ онова, което по закона му се е слѣдвало за даденото прѣстѣпление. И дѣйствително, ако се предположило на минута, че подсѫдимия е билъ признатъ за виновенъ само въ третий отъ служба побѣгъ и то при обстоятелства увеличиващи вината, то и тогава сѫдътъ трѣбвало да опрѣдѣли по високия родъ наказание изъ между двата, предвидени въ ст. 156 буква в) отъ военно наказателния законъ, като изберялъ въ него съответствующата стъпень, а понеже стъпинътъ е една, то да изберялъ висшата ѹмѣрка или ¼ пакъ да прѣминялъ (ст. 100 отъ сѫщия законъ) къмъ по-висока една стъпень отъ този родъ наказание. Обаче, подсѫдимия е билъ признатъ за виновенъ въ четвъртий отъ служба побѣгъ, прѣстѣпление не предвидено отъ военно наказателния законъ. Безъ съмѣнѣние, тукъ не можало да бѫде примѣнимъ принципъ: „нѣма законъ — нѣма наказание“, и затова не можало да се съгледа друго освѣнъ една непѣлната на закона, която сѫдътъ е запълнилъ основавающи се на 101 ст. отъ военно-сѫдебния уставъ, частъ II, издание 1886 година, които му давала право въ подобни случаи да основава присѫдите си на общия смисълъ на законите, т. е. да подвежда прѣстѣплението подъ най-анalogичната статия на закона, като при това се рѣководи отъ общия смисълъ на последния относително строгостъта на наказанието. Такъвъ виводъ би трѣбвало да има за резултатъ опре-

дължение наказанието на подсъдимия по същата 156 ст. буква в) както е направилъ съдътъ, но въ всѣкой случай въ висшия родъ, стъпень и мѣрка на това наказание. И следъ това, понеже сѫ константираны наличността на обстоятелства, които увеличавали вината, то съдътъ е билъ длъженъ да постѫпи съгласно ст. 100 отъ военно наказателния законъ, т. е. да прѣмине къмъ слѣдующата по-висока стъпень отъ сѫщия родъ наказание. 2) Че сѫ нарушені § § 2 и 3, ст. 429 отъ военно съдебния уставъ, частъ II — 1886 година, по смисълъта на които въ присъдата трѣбвало да бѫдатъ изложени съобразженіята на съдътъ, които се отнасяли до примѣнението на закона и при това съ „разума и словата на закона“. Въ дадения случай трѣбвало да бѫдатъ изложени съ „разума и словата на закона“ — но именно обстоятелствата които увеличавали вината (рѣшеніе на Главния Воененъ Съдъ отъ 10 октомври 1888 година №. 4).

Обаче въ поставенія въ присъдата § 4 ст. 88, можало да се заключи, че такова обстоятелство съдътъ е призналъ само едно: повторение на прѣстѣплението, подиръ истърпяване наказанието за теждествено прѣстѣжение. Съдователно, четвъртия побѣгъ, който не е билъ предвиденъ въ закона, е взетъ не като отдѣлно прѣстѣжение (*sui generis*), а като обстоятелство, което увеличавало вината на прѣстѣплението третий побѣгъ.

Такова примѣнение въ дадения случай на закона е било неправилно, защото въ прѣстѣплението побѣгъ отъ служба, повторянието служали за квалификацията му, а не за увеличаване на вината.

Като съобрази обстоятелствата на дѣлото съ присъдата и дѣйствуващи закони, Главния Воененъ Съдъ намѣри:

1) че законодателя не е предвидѣлъ въ за-кона 4-ї отъ служба побѣгъ, защото 3-я побѣгъ влече подиря си петъ години тъмниченъ затворъ съ лишение отъ граждански и политически права, т. е. че при строгото прилаганіе на наказанията за побѣгъ, третия лишава войника отъ това звание, а съдователно 4-ї побѣгъ е невъзможенъ и въ всѣкий случай исключителенъ. Съдователно, неможе да бѫде никакво съмѣнѣние, че въслучай извършване отъ нѣкого четвъртия отъ служба побѣгъ, той трѣбва да се подведе подъ ст. 156 буква в) отъ военно наказателния законъ, тѣй както побѣга е признатъ за прѣстѣжение и — четвъртия побѣгъ трѣбва да бѫде наказанъ съ най строго наказание, предвиденъ за третия побѣгъ, тѣй както прѣвишающите третия побѣгъ избѣгвания отъ служба, по разума на закона и здравата логика, трѣбва да служи за облазително обстоятелство увеличаваще вината;

2) че въ даденото дѣло отъ страна на обвинителната власт и Руссенския воененъ съдъ е нарушенъ смисъла на 94 статия, тѣй като за

дѣлъ разнообразни прѣстѣжения: а) избѣгване отъ служба и б) распиляване казионни вещи, редовия Адиль Исмаиловъ е билъ обвиняванъ и наказанъ само по ст. 156, опрѣдѣляща избѣгванието, а не и по 190 отъ военно наказателния законъ, опрѣдѣляща распиляването на даденото за употребление казионно облѣкло.

Вследствие на което дѣйствието на ст. 101 отъ сѫщия законъ, която говори за съвокупността, не е могла да бѫде правилно примѣнена;

3) че Руссенския воененъ съдъ е направилъ упушение, като е призналъ съ присъдата си редовия Адиль Исмаиловъ за виновенъ при обстоятелства увеличаващи вината, когато въ просния листъ срещу въпроса: „имали обстоятелства, които увеличаватъ вината?“ стои отговоръ: „не, нѣма“;

4) че Руссенския воененъ съдъ е нарушилъ ст. 429 отъ военно съдебния уставъ, като не е изложилъ съображеніята си относящи се до примѣнението на законите, вслѣдствие на което не може да се узнае защо този съдъ, като е ималъ прѣдъ видъ обстоятелства, които увеличаватъ вината, ст. 88 и съвокупността на прѣстѣжения ст. 101, е наложилъ най-долното наказание, предвидено за трето избѣгване ст. 156.

На основание горѣзложеното и за да прѣдупреди бѫдящите грѣшки, произтекащи отъ неправилното тѣлкуваніе на закона, Главния Воененъ Съдъ

ОПРЕДѢЛИ:

1) протеста на Руссенския воененъ прокуроръ противъ присъдата на Руссенския воененъ съдъ подъ №. 69 да се уважи, присъдата да се отмѣни, а дѣлото да се испрати за разглеждане въ другъ съставъ на съда;

2) никога да се не съединяватъ дѣлъ отдѣлни прѣстѣжения въ единъ въпросъ, а така сѫщо да се не подвеждатъ подъ една общая статия, когато за всѣко едно отъ тѣхъ има отдѣлни опрѣдѣлящи елементи въ закона;

3) при обстоятелства увеличаващи вината, военните съдилища да налагатъ най-горната мѣрка отъ прѣвиденото въ закона наказание;

4) когато тия обстоятелства сѫ опрѣдѣлени отъ самия законъ, военните съдилища да нѣматъ право да ги игнориратъ;

5) при съвокупностъ на прѣстѣженията, военните съдилища да налагатъ най-строгото прѣвидено въ закона наказание;

6) за четвъртия отъ служба побѣгъ да се налага най-голѣмата мѣрка на наказанието предвиденото за третия побѣгъ, като се счита, че той е обстоятелство увеличаваще вината за третия побѣгъ.

Вѣрно: Главний Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

РѢШЕНИЕ

№. 11.

На Главния Воененъ Съдъ.

Въ Името на Негово Царско Височество

Хиляда осем стотинъ осемдесет и девета година, четвъртий юлий, Главния Воененъ Съдъ подъ предсъдателството на Военния Министъръ полковника Муткурова и членоветѣ: командира на I ва пѣша бригада подполковника Киссова, постоянния членъ на Главния Воененъ Съдъ майора Паница и временно и. д. Другаря на Военния Министъръ, отъ Генералния Щабъ майора Вълнарова, въ присъствието на Главния Воененъ Прокуроръ при Главния Воененъ Съдъ майора Агура и при дѣлопроизводителя подпоручика Бракалова, изслуша: дѣлото №. 46, по обвинението на редовоя отъ 6 пѣши Търновски на Негово Царско Височество полкъ Рафи Мехмедовъ, въ третий отъ служба побѣгъ. Обстоятелствата на дѣлото сѫ: редовоя Рафи Мехмедовъ като постажилъ на служба на 3-и май 1887 година до 13-и януари 1889 година, извършилъ два побѣга, за което е билъ наказанъ, слѣдъ което наказание, той е билъ доведенъ да си дослужи; но още когато го довели въ полковата канцелария за да го испратятъ въ нѣкой полкъ, той избѣгва въ селото си, гдѣто билъ уловенъ отъ полицейските власти и докаранъ обратно въ полкъ.

Русенския воененъ съдъ съ присъдата си отъ 4 май 1889 година подъ №. 54, осудилъ редовоя Рафи Мехмедовъ, на основание ст. 156 буква в) отъ военно наказателния законъ, да се испрати на една година въ дисциплинарната рота съ прѣвеждане въ вторий разрядъ по поведението и единиченъ затворъ на четири (4) недѣли.

Противъ тая присъда Русенския воененъ прокуроръ не благодаренъ, е далъ кассационъ протестъ, въ който той указва, че съдътъ е нарушилъ ст. ст. 95, 96, и 97 отъ военно наказателния законъ, които опредѣлятъ границите на съдебната властъ, при опредѣление наказанието за прѣстъпленията. — За третия отъ служба побѣгъ има два рода наказания: тъмниченъ затворъ отъ 3 — до 5 години и исцерчание въ дисциплинарната рота отъ една до една и половина година; съдътъ е компетентенъ да налага единий или другий родъ наказание, но съ строго съблудение постановленията на ст. ст. 99 и 100. Съдътъ е призналъ Рафи Мехмедовъ виновенъ при обстоятелства увеличаващи вината и като такъвъ той (съдътъ) трѣбаше да му наложи наказание поне на една стъпень по-горѣ отъ колкото, когато прѣстъпленietо е безъ никакви обстоятелства.

Нарушили сѫ и още §§ 2 и 3, отъ ст. 429 отъ военно съдебния уставъ, които казва че въ присъдата трѣбва да бѫдатъ изложени съображенията на съдътъ, които сѫ отнасятъ до прѣмѣнението на законъ.

Въ дадения случай съдътъ трѣбаше да изложи поименно обстоятелствата, които увеличаватъ вината; подробното излагане въ присъдата на такива обстоятелства е поставено въ обязанността на съдътъ, отъ рѣшението на Главния Воененъ Съдъ отъ 10 октомври 1888 година подъ №. 4.

Съ нарушение § 2 и 3 отъ ст. 429, отъ военно съдебния уставъ, съдътъ не е далъ възможност за контролиране правилното приложение на законъ.

Главния Воененъ Съдъ, като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, за да разрѣши това дѣло, взе въ съобразжение: 1) че дѣйствително пунктъ 2-и отъ ст. 429 военно съдебния уставъ, и рѣшението на Главния Воененъ Съдъ подъ №. 4, 1888 година, сѫ нарушили, тѣй като въ присъдата не сѫ приложени никакви съобразения отъ съдътъ, отъ които да може да се констатира — на какви основания съдътъ при трето избѣгване, признато извършено при обстоятелства увеличаващи вината, е наложилъ най-долната стъпень наказание предвидено отъ ст. 156. военно наказателния законъ; тамъ гдѣто е трѣбвало да наложи най-горната стъпень, безъ което съдътъ е нарушилъ ст. 95 отъ военно наказателния законъ.

Рѣководимъ отъ горѣзложеното, Главния Воененъ Съдъ, опредѣлява: 1) присъдата на Русенския воененъ съдъ подъ №. 54, защото сѫ нарушили ст. 95 отъ военно наказателния законъ и пунктъ 2, отъ ст. 429 отъ военно съдебния уставъ, да се отмѣни и дѣлото да се испрати за ново разглеждане отъ другъ съставъ на сѫда; и 2) при наличността на обстоятелства увеличаващи вината, споредъ ст. 58 военно наказателния законъ, военните съдилища обѣзательно да налагатъ най-високата мярка на наказание, предвидена въ закона за извѣстно прѣстъпление.

Вѣрно: Главний Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

РѢШЕНИЕ

№. 12.

На Главния Воененъ Съдъ.

Въ Името на Негово Царско Височество

Хиляда осемстотинъ осемдесет и девета год. юлий четвъртий, Главния Воененъ Съдъ подъ предсъдателството на Военния Министъръ Полковника Муткурова и членоветѣ: командира на I п. бригада подполковника Киссова, постоянния чл. на Главния Воененъ Съдъ майора Паница, временно и. д. другаря на Военния Министъръ отъ Генералния Щабъ майора Вълнарова, въ присъствието на Главния Воененъ Прокуроръ при Главния Воененъ Съдъ майора Агура и при дѣлопроизводителя подпоручика Бракалова изслуша: дѣлото по частния протестъ на Русенския воененъ прокуроръ, майора Стайкова, подаденъ противъ отказванието на Сели-

стренския връмен. воененъ съдъ да даде ходъ на кассационния му протестъ, подаденъ противъ присъдата на същия съдъ подъ №. 39, чрѣзъ която е оправданъ обвиняемите: майора Новачкова въ нарушение военното благочиние въ публично място, бездѣствие на властьта и нанисание легка рана; 2) ротмистра Радурова въ извикване началника на дуелъ. Отъ дѣлoto се вижда, че Руссенския воененъ прокуроръ е подалъ протестъ противъ горѣупоменѣтата присъда на 25 априлий 1889 година. Този протестъ е билъ оставенъ безъ слѣдствие на основание 473, 499 и 481 статии отъ военно съдебния уставъ, частъ II, издание 1879 година, които опредѣлятъ, че срока за подаване кассационни протести и жалби противъ присъдите на военните съдилища е три деноъ, начинайки отъ слѣдующия подиръ обявленето на присъдата денъ, който срокъ не е билъ съблюденъ отъ Руссенския воененъ прокуроръ, понеже е подалъ кассационенъ протестъ на 25 априлий противъ присъда, обявена на 20 априлий т. е. подиръ петъ, а не три денеъ.

Въ подадения си противъ това опредѣление на съда частенъ протестъ Руссенския воененъ прокуроръ обяснява: 1) че и тритъ предвидени въ опредѣлението статии се касаятъ до единъ и същия предметъ — установлението три дневенъ срокъ за подаване частни и кассационни жалби и протести и че този три дневенъ срокъ, който по видимому се вижда да е просоченъ, тъй като присъдата се прочела на 20 априлий а кассацион. протестъ е подаденъ на 25 априлий и зарегистриранъ на 26 априлий, е въ дѣйствителност не просоченъ, понеже на 20 априлий, щомъ се прочела присъдата, то прокурора въ интересъ на службата и правосѫдието, се направилъ за постоянно му мястослужение въ гр. Шуменъ, гдѣто въ градъ Русе, по причина че треньтъ бѣ заминълъ прѣди пристиганието му съ паракода, трѣвало да остане на 21 априлий, а на 22 пристигналъ въ Шуменъ и то късно. Слѣдователно числата 21 и 22 априлий той е прѣкаралъ въ походъ и за това не е ималъ никаква възможностъ да се въползува отъ законния срокъ, за да напише и подаде частниятъ протестъ, въ който случай можала да се прѣмени ст. 482 отъ военно съдебния уставъ, като се счита, че не кассационния протестъ се е намиралъ на пътъ съ пощата, а този, койго билъ длѣженъ да го напише и подаде; 2) че 23 априлий бѣ неприсътвенъ денъ и на основание ст. 481 отъ военно съдебния уставъ, той не можалъ да се счита за начало на срока, споредъ което оставали числата: 24, 25 и 26-и да се считатъ за законния прѣвиденъ срокъ. Понеже кассационния протестъ е подаденъ на 25 априлий, а зарегистриранъ въ съдътъ на 26, то законния срокъ не билъ пропуснатъ. Прѣдъ видъ още, че прокурорския надзоръ се прѣставлява само отъ едно лице и че повѣренния му паркетъ, като прѣтурканъ съ не-

отлагаеми дѣла, то съдътъ не само сега, когато срока не е пропуснатъ, но даже когато въ дѣйствителностъ би билъ просоченъ, трѣвало да признае причините за уважителни и на основание ст. 483 отъ военно съдебния уставъ, частъ II, издание 1879 година, да се установялъ този срокъ; и 3) че тъй като за неприеманието на кассационния му протестъ съдътъ му е съобщилъ съ отношение, а нему е испратилъ прѣписъ отъ опредѣлението си по този въпросъ;

Като съобрази частния протестъ съ обстоятелствата на дѣлoto и законите, и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Съдъ намѣри: 1) че доводите, изложени отъ Руссенския воененъ прокуроръ въ частния му протестъ, сѫ неоснователни, защото домогаванието да се извинява пропускането на срока посредствомъ ползата на службата и много работа е незаконно, тъй като ползата на службата не изисква усърдие къмъ едно дѣло въ ущърбъ на друго. Днитъ, които той е прѣкаралъ въ пътуване, не могатъ да се приематъ като извинителни причини, прѣвидени въ ст. 482 отъ военно съдебния уставъ, понеже той е трѣвало да заяви, че ще протестира и да остане въ Силистра съ цѣлия съставъ на съда до опредѣлението за кассационния протестъ срокъ, тъй като е билъ командированъ въ този градъ исклучително по това дѣло; 2) че Силистренския връменъ воененъ съдъ е направилъ упощение, като е оставилъ кассационния протестъ безъ послѣдствие безъ да състави за това искуемото опредѣление, което обаче не може да служи за поводъ на кассация, тъй като отъ упощението на тая формалностъ не сѫ се измѣнили обстоятелствата, че Руссенския Воененъ Прокуроръ е подалъ кассационния си протестъ не въ законния срокъ.

На тия основания Главния Воененъ Съдъ,

ОПРЕДЕЛИ:

1) Частния протестъ на Руссенския воененъ прокуроръ противъ присъдата на Силистренския връменъ воененъ съдъ подъ №. 39 да остане безъ послѣдствие, а присъдата да влезе въ законна сила.

2) Военните съдилища за оставяне беспослѣдствие кассационни протести и жалби обязательно да съставляватъ опредѣлението, подписано отъ цѣлия съставъ на Съда.

Вѣрно: Главния Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

РЕШЕНИЕ

№. 13.

На Главния Воененъ Съдъ.

Въ името на Негово Царско Височество

Хиляда осемъ стотинъ осемдесетъ и девета година, септемврий петий денъ, Главния Воененъ Съдъ подъ предсѣдателството на Военния Министъ полковника Муткурова и членовете: постоянния членъ на Главния Воененъ Съдъ

майора Паница и временно и. д. другаря на Военния Министръ отъ Генералния Щабъ майора Вълнарова, въ присъствието на Главния Воененъ Прокуроръ майора Агура и при дѣло-производителя подпоручика Бракалова, изслуша: дѣлото на редовия отъ собствения на Негово Царско Височество конвой, Рангелъ Златкова, неправедно осъденъ отъ общия полковий съдъ при Софийския №. 1 на Н. Височество Княза Александра I полкъ на четири мѣсесца испращание въ дисциплинарната рота.

Обстоятелствата на дѣлото сѫ следующитѣ: съ приказъ по собствения на Негово Царско Височество конвой подъ №. 365 отъ 30 декемврий 1888 година редовия Рангелъ Златковъ е билъ прѣдаденъ на общия полковий съдъ въ гр. София за второ отъ служба избѣгване. Казанния съдъ го призналъ въ тоя простъпъ и го осъдили на четири мѣсесца испращание въ дисциплинарната рота. Военнопрокурорския надзоръ, обаче, не допусналъ да се приведе въ исполнение тая присъда, тъй като дѣлото по характера си не е било подсъдено на полковия, а на Софийския Воененъ Съдъ. На това основание предсъдателя на Софийския общъ полковий съдъ съ рапортъ подъ №. 42, отъ 6 августъ 1889 година го е представилъ на Главния Воененъ Прокуроръ за да го внесе въ Главния Воененъ Съдъ за разглеждане по кассационенъ редъ.

Като съобрази присъдата на общия Софийски полковий съдъ отъ 28 февруари 1889 г. съ обстоятелствата на дѣлото и действуващите въ Княжеството военно углавни закони и като изслуша заключението на Главния Воененъ Прокуроръ, Главния Воененъ Съдъ намѣри: 1) че общия Софийски полковий съдъ, по дѣлото на Рангелъ Златкова е прѣвишилъ властта си: а) защото е приелъ да разгледа дѣлото му, което, споредъ буква б ст. 156 военно наказателния законъ, влече подиря си наказание до деветъ мѣсесца испращание въ дисциплинарна рота, и б) защото е осъдили казанния войникъ на четири мѣсесца испращание въ дисциплинарната рота. Това нарушение произтича отъ нарушението на ст. 138, военно съдебния уставъ, която, споредъ измѣнението обнародвано съ указъ №. 23, отъ 16 февруари 1888 година, прѣдоставя на полковитѣ съдилища властъ да разглеждатъ само дѣла, които влекутъ подиря си наказание не по-вече отъ три мѣсесца гауптвахта, наказание значително по-леко отъ испращанието въ дисциплинарната рота; 2) че същото нарушение е направилъ и командира на собствения на Негово Царско Височество конвой: а) защото е прѣдалъ това дѣло на полковия съдъ, и б) защото е утвърдилъ присъдата.

На основание горѣзложеното Главния Воененъ Съдъ,

ОПРЕДѢЛИ:

Присъдата на общия полковий съдъ при Софийския №. 1 пѣши на Н. Височество Княза

Александра I полкъ отъ 28 февруари 1889 г. да се отмѣни, а дѣлото да се испрати за ново разглеждане въ Софийския Воененъ Съдъ, който да има предъ видъ прѣварителния арестъ крѣкаранъ отъ войника Рангелъ Златкова.

Освѣнъ това Главния Воененъ Съдъ забѣлѣза, че командира на собствения на Негово Царско Височество конвой при утвърждаване присъдата, не е отблѣзъалъ денътъ на утвърждаванието; но понеже датата има значение при контролиране съблудяванието сроковете за правилното движение на дѣлата, то Главния Воененъ Съдъ единоврѣменно постановява: командиритѣ на частите, които, споредъ закона, иматъ право да утвърждаватъ присъдите на полковитѣ съдилища, обязателно да обозначаватъ денътъ, въ когото утвърждаватъ тѣзи присъди.

Вѣрно: Главния Воененъ Прокуроръ,

Майоръ Агура.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№. 2.

Днезъ, 4 юлий 1889 година, Главния Воененъ Съдъ въ распорѣдителното си засѣданіе постанови, че жалбите противъ опреѣдѣлѣнието по дѣлото на майоръ Потова и др. офицери отъ 1 пѣши Софийски на Негово Височество Княза Александра I полкъ да се разгледа въ присъствието на всичките налични членове въ София.

Подписали, членове: Временно Другаря на Военния Министръ, отъ Генер. Щабъ, майоръ Вълнаровъ, постояннія членъ на Главния Воененъ Съдъ майоръ Паница, командира на 1-а пѣши бригада подполковникъ Кисовъ, и предсъдателя на Главния Воененъ Съдъ, Военният Министръ полковникъ Муткуровъ.

Вѣрно: Главенъ Воененъ Прокуроръ,

Майоръ Агура.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ.

№. 3.

Главния Воененъ Съдъ въ распорѣдителното си засѣданіе отъ 4 юлий 1889 година, като разгледа прошението на Георги Каравановъ, съ което моли да му се укаже, защо е останала кассационната жалба на сина му Рачо Георгиевъ безпослѣдствие, постанови: да остави прошението на Георги Караванова безпослѣдствие, дѣлъто се направи нуждното разслѣдование защо, и отъ кого на кассационната жалба на Рачо Георгиева, противъ присъдата на Русенския воененъ съдъ подъ №. 47, не е й било дадено законенъ ходъ отъ казаний съдъ, тъй като въ дѣлото нѣма никакви документи, които да указватъ, защо тази жалба не е била испратена въ Главния Воененъ Съдъ.

Подписали, членове: Временно и. д. Другаря на Военния Министръ, отъ Генералния Щабъ, майоръ Вълнаровъ; постояннія членъ на Главния Воененъ Съдъ майоръ Паница; командира

на I пѣша бригада подполковникъ Кисовъ, и предсѣдателя на Главния Воененъ Сѫдъ, Военният Министъ полковникъ Муткуровъ.

Вѣро: Главният Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

No. 4.

Главният Воененъ Сѫдъ въ засѣдането си отъ 4 юлий 1889 година, като разгледъ прошението на Ангелъ Тодоровъ Чолака, съ което той се моли да му се простятъ сѫдебните разноски 125 лева и 45 ст., за което е билъ осъденъ отъ Т.-Пазарджикския врѣмененъ полевий воененъ сѫдъ по дѣлото на Бѣлювските разбойници, и като все предъ видъ, подкрепеното отъ Т.-Пазарджикското общинско управление свидѣтелство, което Ангелъ Тодоровъ Чолака представя за бѣдность, постанови: на основание ст. 607 отъ военно сѫдебния уставъ, издание 1879 година, да му се простятъ сѫдебните по дѣлото разноски, 125 лева и 45 ст., като се зематъ за смѣтка на казната.

Подписали, Членове: Врѣменно и. д. Другаря на Военният Министъ, отъ Генералния Шабъ, майоръ Вълнаровъ; постоянния членъ на Главният Воененъ Сѫдъ майоръ Паница; командира на I-ва пѣша бригада подполковникъ Кисовъ и предсѣдателя на Главният Воененъ Сѫдъ, Военният Министъ полковникъ Муткуровъ.

Вѣро: Главният Воененъ Прокуроръ,
Майоръ Агура.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„Държавенъ Вѣстникъ“
Agence Balkanique.

Римъ, 29 ноемврий. Единъ рапортъ отъ Италианския при Персийския шахъ пълномощенъ министъ въ Техеранъ констатира, че имало холерни случаи прѣзъ послѣдне врѣме въ Бадгадъ, Бассохарь и Бокка. Опасността за прѣнасянието на тази заразителна болестъ е толкова по-голѣма, казва се въ този рапортъ, че 40,000 мохамедане поклонници сѫ дошли въ Кеббебъ, близо при Багдадъ, отъ гдѣто ще се завръжатъ въ своитѣ огнища.

Вохлъ, 29 ноемврий. Единъ търговецъ на име Санфлебенъ е туренъ въ темъцица, за гдѣто билъ прѣдалъ на Русия плановете на укрепленията въ Гроденъ и Торнъ.

Виена, 29 ноемврий. Потвѣрждава се слухътъ, че Англо-Банкъ се отправилъ до министра на външните работи да го моли да запази интересите на банката по въпроса за монопола на солта въ Сърбия. Министътъ е обѣщалъ енергическо застѫпваніе.

Министътъ на търговията се е присъединилъ къмъ проекта за построяванието втора една желѣзно-пѣтна линия въ Галиция, който проектъ бѣ предложенъ отъ администрацията на желѣзнницата Карлъ-Луи.

Бѣлградъ, 29 ноемврий. Много държавни лица на които имената сѫ споменати въ напослѣдне издадена една брошюра, за че сѫ получили парични сумми, сѫ подигнели тѣжа предъ сѫдилището срещу автора на тази брошюра.

Брюксель, 29 ноемврий. Конгресътъ противъ търгу анието съ робие, е честитъ на г. Станлей, като му е исказалъ своята признателностъ за голѣмите му заслуги. Въ сѫщото врѣме конгресътъ го е молилъ да прѣдаде на Еминъ паша, който е задържалъ тъй дълговрѣменно своя опасенъ постъ, неговата симпатия и молитвувания за изцѣляването му.

Бѣлградъ, 30 ноемврий. Правителството легира днес официални комисии, които да занематъ солнитѣ складове тука. Понеже службашите на дружеството отказваха да прѣдадатъ ключевете, комисиите накараха да отворятъ магазините и захванаха всичката готова соль. Наставленията отъ Англо-Австрийската банка до службашите, съ които тя ги натоварвала да прѣдадатъ ключевете на магазините, заѣснѣли и непрѣстигнали освѣнътъ като властите бѣха интервенирали. Ви неките представители на солната компания сѫ пристигнали вече тука и водятъ прѣговори съ по-прочутите адвокати. Увѣряватъ, че тѣ поддържатъ своите протестации противъ постѣжката на правителството и нѣма да склонятъ на друго освѣнъ на опова, което сѫдилищата отсѫдятъ. Между търговските крѣгове се вѣрва, че единственото удовлетворително изразяване на този въпросъ би било само правителството да откупи монопола отъ компанията.

Петербургъ, 30 ноемврий. На „Новое Время“ извѣствяватъ изъ Бѣлградъ, че Сръбските власти правятъ затруднения на търговията на амбулатните руски търговци. Тоя вѣстникъ исказва своето учудване за тази постѣжка отъ страна на властите въ Сърбия, която постѣжка не е вече отъ естество да улесни сключването търговска конвенция между Русия и Сърбия.

Парижъ, 30 ноемврий. Депутатската камара унищожи съ 447 гласа противъ 29, избора на г. Термеленъ депутатъ отъ Кохин-Хина, и обяви адмиралъ де Вилеръ за избранъ. Камаратъ ще разисква въ сѫботата тайните фондове.

Петербургъ, 30 ноемврий. „Journ. de St. Petersbourg“, като говори за допущанието бѣлгарския заемъ въ Виенската борса и за гаранции на заема, казва че князътъ и правителството произволно располагатъ съ народните блага, въпреки тѣхното правилно положение, като прѣнебрегватъ правата и безъ да взематъ предъ видъ по-предишните задължения, които още не сѫ испълнени! Този вѣстникъ счита за свой

дългъ да констатира това явно отдалечаване отъ Берлийския договоръ.

Виена, 1 декемврий. Въ вчерашното засъдение на депутатската камара, като разискващ върху привременния бюджетъ за първото три мѣсечие отъ 1890 година водительъ на опозицията г. Пленеръ критикува постъпката на Ческата диета въ въпроса за историческото право и осужда правителството, че не е направило никаква вигода за нѣмците въ Чехско. Чешкиятъ водитель Ригеръ отговори, че Чехитъ се придържатъ о конституционните си права; нѣмците не трѣбва въ нищо да се страхуватъ отъ едно правителство, което още нищо не е направило за историческото право на Чехско. „Чехитъ,“ казва г. Ригеръ, горецио желаятъ едно споразумѣние съ Нѣмците“. Разискването се отложи за днесъ.

Загребъ, 1 декемврий. Въ градско-общинските избори избрани сѫ петмина изъ опозицията и двамина партизани на правителството, слѣдова телно опозицията има большинство въ градско-общинския съвѣтъ. По всяка вѣроятностъ кметъ ще бѫде изъ опозицията.

Лондонъ, 1 декемврий. Стачката на огне-под-клаждачите при компанията за газъ „South Metropolitan“ се приповтори и днесъ послѣ плани, нѣ директорите заявяватъ, че иматъ на расположение доста работници, които могатъ да замѣсятъ ония що сѫ напуснали работата си.

Сарбюкентъ, 1 декемврий. Въ рудниците Луизенталь и Вондерхайнъ една част отъ работниците сѫ напуснали работата.

Хемницъ, 1 декемврий. Напуснали работата си тѣкачи гахванжъ да работятъ като имъ се увеличиха надниците.

Берлинъ, 1 декемврий. Една телеграмма изъ Петербургъ до „Kreut-Zeit.“ опровергава слухъ за сгодяванието великия князъ Руска прѣстолонаследникъ съ Гръцката принцеса Мария.

Парижъ, 1 декемврий. Графъ Абрахамъ Камондо е умрѣлъ.

Виена, 1 декемврий. Извѣстяватъ, че Англобанкътъ облъсва мнимооткритите отъ Сърбските комисии нередовности въ продаванието на солта, на която качеството и цѣната сѫ били такива, каквито сѫ уговорени въ контракта. Англобанкътъ обявява за неприемливи предложениета на Сърбското правителство получени телеграфически относително въпроса по монопола за солта.

Римъ, 1 декемврий. Въ депутатската камара г. Криспи представи единъ проектъ, който разпростира и надъ Массуахъ и другите Италиански въ Червено море и по Етиопската поляна владѣнието дадените лѣготи на Ассабъ, споредъ които тамъ е учредено гражданско управление. За този проектъ се прие спѣшность. — Г. Плебано запитва министра на войната и оня по външните работи върху положението и организациите на Африканската колония.

Тукашните медици констатиратъ случаи на поболявания отъ influenza и именно у единъ

Рускиятъ принцъ, който е пристигналъ тута съ семейството си изъ Петербургъ. Но при всичко това нѣма си мястото да се дига шумъ, защото болѣствъта била съвсѣмъ легка.

Цариградъ, 1 декемврий. Султанътъ е накаралъ телеграфически да се заповѣда на висшите сановници отъ мястото на правителство въ Скутари (Албания) да полагатъ всички възможни грижи за да облелегчаватъ бѣднотията у прѣселившите се въ Албания изъ Черна Гора Черногорци, поради гладътъ, който тамъ господствова. Султанътъ е означилъ още една доста голѣма сума, която да се проводи до Черно-Горския Князъ Никола за да бѫде раздадена на нуждающите се.

Загребъ, 2 декемврий. Хърватската диета гласува новия законъ за печата, който въвежда на ново присяжния съдъ (jury) за дѣлата по прѣстъпленията отъ печата.

Парижъ, 2 декемврий. Депутатската камара разисква тайните фондове. Отговарящи на мноzilla оратори, радикали и буланжисти, министътъ г. Костансъ заяви, че правителството има нужда отъ увѣдомявания, за да може да прѣваря и спира злословните домогвания. Разносчикътъ, които ставатъ отъ тия фондове, прибави министътъ, сѫ предназначени единствено за всеобщата сигурностъ и никакъ не за пресата. Този кредитъ е нужденъ за защитата на републиката. Гласуванието му отъ камарата ще бѫде засвидѣтелствование на довѣрие; ако камарата откаже да гласува този кредитъ, той, г. Костансъ, ще напусне властъта (ржоплескане отъ страна на парламентната лѣвница). Слѣдъ едно распалено разискване камарата, съ 332 гласа противъ 166, рѣши да мине къмъ разискването членъ по членъ и послѣ прие кредитъ отъ единъ милионъ и 600 хиляди фр. за тайните фондове съ 290 гласа противъ 192.

Римъ, 2 декемврий. Тукашний Областенъ Санитаренъ Съвѣтъ категорически опровергава слухъ за че имало въ Римъ болѣствата „influenza“.

Лондонъ, 2 декемврий. Едно ново сблъсване между Англия и Португалия заплашва да избухне въ Африка. Португалскиятъ майоръ Серпантинто нападналъ племето Макалоло което потърпѣло голѣмо поражение като изгубило 3000 человека и двѣ знамена, които знамена, искатъ нѣкои си да кажатъ, били дадени на това племе отъ Английския консулъ. Серпантинто иска да завладѣе за Португалия всичката територия дori до езерото Ниassa.

Зизбаръ, 2 декемврий. Еминъ Паша е подобрѣ.

Дублинъ, 2 декемврий. Новия Ирландски вице-краль лордъ Цетландъ тържественно влезе въ Дублинъ и бѣ поздравенъ съ ентузиазъмъ; студентътъ отъ университетъ продраха военния коронъ и се наредиха въ крътежа пѣящи „god save the Queen“. Нигдѣ никаква враждебна манифестация не стана.

Виена, 2 декемврий. Принцъ Луи Наполеонъ е пристигналъ тута инкогнито идущъ отъ Петербургъ.—Въ камарата предсъдателя на съвѣта графъ Таафе, заявява, че правителството скоро ще отговори на запитването относително Държавните права на Бохемия (Чехско). Правителството, казва графъ Таафе, нѣма да тъпчи конституцията за да спечели благосклонността на большинството. Той съ негодуване отблъсва търдението на депутат Пленеръ, че Австрийската политика възбуджала съжалението и злорадството на цѣла Европа. Цѣлиятъ свѣтъ признава ходътъ на закрѣпяванието въ Австрия на която парламента е далъ, прѣзъ послѣдните дни врѣмена, толкоъ доказателства на своята прѣданостъ къмъ отечеството. Кабинетътъ нѣма да се остави да бѫве отвѣрнатъ, чрѣзъ нападенията на опозицията, отъ пътъ по който до сега се е отивало, и който води къмъ примиряванието и къмъ постиганието основните желания на двѣтъ народности, които населяватъ Бохемия. Г. Пленеръ отговаря, че опозицията не води противъ личностите, а противъ системата. Тя, опозицията, е всякога гласувала онова, което е било нужно за силите на монархията, нѣ правителството не испълнява дѣлга си да закрѣпва монархията вътрѣшно.—Слѣдъ още нѣколко рѣчи, приврѣменния бюджетъ бѣ вотиранъ съ 131 гласъ противъ 88.

Парижъ, 2 декемврий. В. „Journ. des Débats“, като отблѣжва, че въ противоробствената конференция у Брюксель съ въепроизведените документи невѣрни и докачителни за Френския агенти, напомнява изложениятъ фактъ отъ който е видѣлъ въ 1884 година капитаната на единъ Египетски корабъ да продаде предъ очите на английските власти въ Суакимъ, една християнка Етиопка.

Берлинъ, 2 декемврий. Раихстагъ е отложилъ засѣданятията си до 8 януарий 1890 год.

Хановеръ, 2 декемврий. На дадения въ офицерското Казино обѣдъ, Императоръ Вилхелмъ дигна тостъ за уланския полкъ на Хановарския Кралъ, който съ своята блѣстяща атака прѣзъ 1870 и 71 год. привлече вниманието върху прѣвъходството на пиките, нѣщо което накара Императора да се рѣши да ги въведе по цѣлата армия.

Бѣлградъ, 2 декемврий. До сега никаква дипломатическа интервенция нито пакъ протестация отъ страна на Anglo-Bанкътъ не е станала по въпроса за солния монополь. Констатирането количествата на солта въ складовете отъ дилегираните комисии слѣдва достава и въ скоро врѣме ще се свѣрши.

Пеща, 2 декемврий. Въ камарата на магнатите се прочете едно писмо отъ предсъдателя на съвѣта, който извѣстява че Императоръ одобрилъ отказванието на велия Херцогъ Жанъ отъ степенъта и титла му, и слѣдователно и заличаванието му изъ списъка на магнатите.

Цариградъ. 2 декемвр. Приблизителните приходи споредъ администрацията на отоманските публични дѣлгове за мѣсецъ ноемврий сѫ отъ 87,000 лири.

Лондонъ, 3 декемврий. Телеграммите относително атакуванието отъ португалския майоръ Серпантъ противъ племето Макалоло сѫ испратени на Лордъ Салисбури, който сега е въ Халевиъль, неговата резиденция. Съвѣтътъ на министри щялъ да се занима съ този въпросъ утре а щялъ да рѣши върху окончателните мѣрки послѣ пристиганието на подробностите.

Есенъ, 3 декемврий. Въ едно общо събрание на рудничарете, станало тута, се приела резолюция, въ което се казва, че рудничарете, като имать предъ видъ възванието отъ страна на правителството, и като чакатъ, щото дадените обѣщания отъ ступаните на рудниците да бѫдатъ испълнени, отставятъ за сега стачката и желаятъ да пазятъ едно мирно поведение.

Парижъ, 4 декемврий. Вчера по случай откриванието двѣтъ бронзови группи предъ входа на скотобойната (касанница) de Лавиетъ, г. Тиссерандъ, директоръ въ министерството на търговията, обѣща, че правителството ще проучи всички въпроси интересуващи търговията на месарите и особено оня по налозите върху ввозвания извѣнъ живъ едъръ и дребенъ добитъкъ.

Мадридъ, 4 декемврий. „Официалниятъ вѣстникъ“ обнародва медицинския бюлетинъ за здравието на краля, който бюлетинъ констатира, че Негово Величество е прѣминжалъ нощта тихо и че хремата му поблекнала. Отблѣжватъ многобройни случаи на разболѣване отъ influenza: Четирма министри и двѣтъ млади сестри на краля сѫ болни.

Римъ, 4 декемврий. Кралъ Хумбертъ окръженъ отъ министри и отъ войната и гражданска си свита, прие днес предсъдателите и депутатите отъ сената и камарата, които представиха на Нег. Величество отвѣтния адресъ на тронната рѣч. При този случай кралътъ обяви, че се много радва за съгласието между парламента и правителството за реформите станали възможни чрѣзъ мира, който е усигоренъ въ Европа.

Изъ Массуахъ извѣстяватъ на агенцията „Stefani“, че генералъ Оверо, който завзема мястото на генералъ Бардисера, е пристигналъ вече тамъ.

Брюкселъ, 4 декемврий. „Indépendance Belge“ обнародва една телеграмма изъ Лисбонъ, въ което се казва, че Португалия е рѣшена енергически да се застѫпи за правата си въ страната Ниасе у Африка, противъ претенциите на Англия.

ВЪДОМОСТЪ

за количеството на хранитѣ и пазарнитѣ имъ цѣни, изнесени изъ Княжеството прѣзъ врѣмѧто
отъ 15 до 22 октомврий 1889 година.

Наименование на метниците, прѣзъ които са изнесени хранитѣ	Червенка	Шпеница (жито)		Ржъкъ кил. кил. кил.	Чичикъ кил. кил. кил.	Овесъ кил. кил. кил.	Кукурузъ кил. кил. кил.	Проевъ кил. кил. кил.	Ровъ кил. кил. кил.	Брашно кил. кил. кил.
		% кил. килор.	% кил. килор.	лева с.	лева с.	лева с.	лева с.	л. с.	л. с.	л. с.
1 Варленска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 Русенска	—	—	—	845050 14 50	378500 11 —	—	—	—	—	—
3 Свищовска	—	—	—	2037800 10 —	—	7 50	—	—	—	—
4 Домска	—	—	—	668300 15 —	305000 12 —	—	10 —	—	—	—
5 Бургаска	—	—	—	—	12 —	6 —	—	6 —	—	—
6 Пловдивска	—	—	—	—	—	6 40	—	—	—	—
7 Владинска	—	—	—	1816860 11 40	—	—	—	—	—	—
8 Орховска	—	—	—	317000 10 —	309400 8 —	—	—	—	—	—
9 Силистренска	—	—	—	2346300 8 20	—	—	596750 8 —	—	—	—
10 Харманлийска	—	—	—	241488 10 —	—	66985 5 20	—	654 6 35	—	—
11 Никополска	—	—	—	338340 13 —	—	—	—	—	—	—
12 Тутраканска	—	—	—	—	938574 9 25	—	—	—	—	—
13 Валчийска	—	—	—	—	—	28893 7 —	—	—	—	—
14 Айтоска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15 Г.-Себийският мит. пун.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16 Кадижишкий	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
17 Панагийский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
18 Т.-Пазарджик.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19 Карл.-Бунарский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
20 Н.-Загорский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
21 Керменлийский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
22 Ямболский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
23 Х.-Елеский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
24 Р.-Михаленский	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
25 Царибродска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
26 Софийска	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Всичко	—	—	—	11129834	—	—	—	—	—	—
	2298209	—	—	2216459	—	—	—	1006739	—	—
								214000	—	—
								243037	—	—
								1700	—	—
									15890	—

Задължка. Прѣзъ Х.-Елеския митарствен пунктъ № с.х. изнесени никъвѣ храни.

Началникъ на отдѣлението, М. Георгиевъ.

ВЪДОМОСТЬ

За произшествията, които сѫ станали въ Княжеството прѣз мѣсецъ юлий 1889 година.

Название на окръжията	Убити	Нарани	Самоубити	Обри и кражби		Пород, градо- битнина и наводнения	Пожари	Бури и корабо- крушения	Избрани			
				Отв. арестант за безпорядък	Преступни акции				Когато съдържан във затвор	Когато съдържан във арест		
1 Софийско	1	1	2	—	—	5	806	80	—	16	1274 —	
2 Търновско	—	1	—	—	1	3	400	—	—	6	956 —	
3 Русенско	—	2	4	—	—	3	242	50	1	11	3440 20	
4 Варненско	—	1	1	—	—	4	904	—	—	7	5709 40	
5 Видинско	—	1	1	—	—	7	1146	10	1	6	303 60	
6 Шуменско	—	1	2	—	—	1	30	—	—	9	1509 —	
7 Кюстендилско	—	1	1	—	—	3	—	—	—	3	1140 —	
8 Вратчанско	—	—	1	—	—	4	412	—	—	9	2185 —	
9 Добричанско	—	1	1	—	—	4	1371	—	4	21580	24	
10 Силистренско	—	—	2	—	—	1	493	80	—	3	4126 10	
11 Ломско	—	—	1	—	—	1	2329	—	3	42676	7	
12 Разградско	—	1	10	—	—	3	923	—	1	20160	1	
13 Овърлиевско	—	1	2	—	—	—	—	—	—	1 107850	—	
14 Свищовско	—	—	—	—	—	3	1197	—	—	10	1629 —	
15 Търнско	—	—	—	—	1	1	400	—	—	4	1898 —	
16 Довчанско	—	—	1	—	—	—	3	2240	—	—	3	262 50
17 Орѣховско	—	—	—	1	—	1	11	1046	90	3	1776 80	
18 Пловдивско	—	—	1	6	—	1	6	572	90	2	4436 —	
19 Хасковско	—	2	3	—	—	1	6	2250	—	11	2861 30	
20 Ст.-Загорско	—	3	2	—	—	7	918	—	1	60	14823 30	
21 Бургасско	—	1	1	—	—	1	100	—	1	366	80	
22 Сливенско	—	2	1	—	—	5	522	—	1	6892	8	
23 Т.-Пазарджикско	—	1	2	—	—	1	310	30	4	110618	4	
Всегълко .	21	16	34	8	7	1	3	26	—	74	16365 30	
									24 338914	80	187 57397 20	
											2	

Държавна Печатница въ София.

Забѣлѣзка: Смѣртъта на лицата чиито мъртви тѣла сѫ намѣрени въ Варненското, Вратчанско и Търнското окръжия, е подадена отъ ГРЪМЪ (молния).

Забѣлѣзка: Чиито мъртви тѣла сѫ намѣрени въ Варненското, Вратчанско и Търнското окръжия, е подадена отъ ГРЪМЪ (молния).

Началникъ на административно-полицейското отдѣление: Т. Василъ БОВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Александровска държавна болница.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1373.

Понеже търгътъ произведенъ на 16 октомврий н. год. за отдаване на предприемач доставката на хлѣбътъ и разнитѣ продукти за храна на болницата прѣзъ идущата 1890 година, не се утврди, съобщава се на г-да интересуващъ се, че на 21 декемврий т. год., частътъ въ З подиръ обѣдъ, въ канцеларията на Софийската окръжна постоянна комиссия, ще се произведе новъ търгъ, съ тайна конкуренция, за означените доставки.

Исканий залогъ за вземание участие въ търгътъ е:
за разнитѣ продукти 1100 лева,
хлѣбътъ 640

Поемнитѣ условия и списъкътъ на продуктите могатъ да се виждатъ всѣки присѫтственъ день, въ опредѣлените часове за работа, въ канцеларията на горѣказанната комиссия. — Гр. София, 21 ноемврий 1889 год.

Надзирателъ: Ж. Мировский.
2—(4370)—3 Секретарь: Н. Рашковъ.

Еленска държавна болница.

ОБЯВЛЕНИЕ № 517.

Еленската болнична контора съ настоящето си обявява на почитаемата публика, че на 18 и 19 идущий декемврий т. г., въ два часа послѣ обѣдъ, ще се произведе въ канцеларията на Еленската болница публиченъ търгъ, съ явно намаляване, за отдаване на продуктите за Еленската III-класна държавна болница, за една година врѣме, т. е. отъ 1 януари 1890 година до 1 януари 1891 година.

Които господа желаятъ да предприематъ доставянието на продуктите, могатъ да видятъ условията въ канцеларията на болницата, всѣкидневно въ присѫтствието и часове.

Участвуващите въ търга внасятъ залогъ 5% отъ стойността на предприятието.

Гр. Елена, 24 ноемврий 1889 година.
2—(4394—2) Надзирателъ фелдшеръ: И. Минчевъ.

Месемврийска митрополия.

ПРИЗОВКА № 10.

Месемврийската митрополия, призовава Триандафилъ Вѣлчовъ, отъ с. Покрованъ, Ортакьйска околия, Одрински окръгъ, бивший Месемврийски жителъ, а сега съ неизвестно мястожителство, който преди 3 година е напусналъ съпругата си, да се яви предъ горѣказанната митрополия въ растояние на 1 мѣсецъ отъ денътъ на обнародването настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“ и присѫствува при разглеждане дѣлото, което съпругата му София Андонова, отъ сѫщия градъ, е завела противъ него, за бракоразводжение.

Въ случай на неявяване въ този срокъ дѣлото ще се разглѣда въ негово отсѫтствие и ще биде разводено.

Месемврий, 23 ноемврий 1889 год.

1—(4397)—1 Митрополитъ: Софрония.

Софийско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7718.

Софийското окръжно управление извѣствява на интересуващите се, че на 8 декемврий н. г., въ 2 часа послѣ полдни, въ канцеларията на Софийската окр. постоянна комиссия, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за доставката на 120 вълни покривки (одеали), тъй като обявението за тая цѣль търгъ съ обявление № 7307 не се състоя.

Желакъщите да взематъ участие въ търгътъ трѣбва да вложатъ 50 лева залогъ. Поемнитѣ условия и образецътъ могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день въ канцеларията на Софийската окръжна постоянна комиссия.

Переторжката ще стане на слѣдующий денъ.

Гр. София, 25 ноемврий 1889 година.

За Софийски окр. управителъ: М. П. Грековъ.
2—(4393)—2 Пом. секретарь: П. Теодоровъ.

Военно училище.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2190.

Военното училище обявява за свѣдѣніе на интересуващите се, че търгъ за пране дрѣхи на юнкеритѣ за прѣзъ 1890 година не се състоя на 15 ноемврий, по неявяване конкуренти.

Новъ търгъ за сѫщия предметъ ще стане на 15 идущий декемврий въ канцеларията на Военното училище, въ 9 часа сутренята. Залогъ за участие въ търга е 600 лева въ банково удостовѣрение.

Условията могатъ да се видятъ всѣки денъ, освѣнъ въ празнични дни.

Ст. София, 19 ноемврий 1889 год.

Началникъ на училището, отъ Генералниятъ щабъ
майоръ: Паприковъ.
Завѣд. домакинството, майоръ: Николаевъ.
2—(4369)—3 И. д. дѣловодителъ: Линденбергъ.

Варненска митница.

ПРИЗОВКА № 1394.

Съгласно чл. 68 отъ закона за митниците, призовава се притѣжателите на подолуозначените колети съ стоки, на които годишниятъ срокъ е истекълъ, безъ да се е подало за тѣхъ декларация, да се явятъ въ митницата въ срокъ на 1 мѣсецъ отъ денътъ на еднократното обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да подаджатъ за тѣхъ декларация и заплатятъ митническите права, както и слѣдующий магазинажъ, а именно:

4 касси A G № 6007/10 К. 198 лампи;
1 „ S S № 1107 К. 59 инструменти;
6 варели B R К. 4200 ромъ;
3 бали S A O № 320/22 кюселе;

1 торба L C — К. 30 камъни за точение ножове.

Въ противенъ случай, ако не се явятъ, митницата ще постъпни съгласно чл. 69 отъ сѫщия законъ.

Варна, 25 ноемврий 1889 год.

Управителъ: Яни Б. Неновъичъ.

Секретарь: Райновъ.

1—(4398)—1

Главна распоредителна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 145.**

Тъй като търга, който бъше назначен на 10 того, за доставка запасни части на пушката „Бердана“ № 2, не се състоя по неявяване конкуренти, то съ настоящето си Главната распоредителна комиссия, на основание чл. 3 отъ закона за публичните търгове, обявява на интересуващите се лица, че на 20 идущи декември т. г., въ 11 часа предъ пладнѣ, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяне запасни части на пушката „Бердана“ № 2.

Оферти ще се приемат до 11 часа предъ пладнѣ въ назначението за търга д. н.

Лицата, които желаятъ да участвуватъ на търга, внасятъ 5% отъ стойността на доставката въ Българската народна банка като залогъ.

Списъка, образците на запасните части и поемните условия и описанията имъ желаещите могатъ да видятъ всички присъственъ день отъ 9 часа утринта до 2 часа послѣ пладнѣ въ Главната распоредителна комиссия при Военното Министерство.

Переторжката на основание чл. 32 отъ закона за публичните търгове ще бъде произведена на 28 декември т. г., въ 11 часа предъ пладнѣ, и то само следъ намаление 5% по долу отъ цената, която остане най-доляна въ време на търгътъ.

Срока за окончателната доставка на всичките условия запасни части се назначава шест мѣсяци отъ деня на сключването на контракта.

Пунктъ 6 отъ поемните условия за тия части се отхвърля и доставката може да стане отъ други заводи и отъ други държави.

Доставката ще бъде въ Софийски и Разградски артилерийски складове.

Търгъ и переторжката ще се произведатъ въ Главната распоредителна комиссия при Военното Министерство.

Ст. София, 24 ноември 1889 год.

Предсѣдателъ на Главната распоредителна комиссия, майоръ: Козаровъ.
3—(4324—3)

Разградска окръжна постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 4572.**

Въ Разградската община, Разградска околия, се намира отъ 20 того една 8 годишна и съ червениковъ косъмъ кобила, крака ковані.

Ако притѣжателя ѝ до 41 день не се яви да я получи по установеный редъ, ще се продаде за въ полза на окръжната касса.

Гр. Разградъ, 24 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: Б. Бърневъ.
1—(4405)—1 Чл.-секретаръ: С. Стефевъ.

24-и пѣши Черноморски полкъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 1388.**

24-и пѣши Черноморски полкъ, на основание чл. 3 отъ закона за публичните търгове, обявява на интересуващите се, че на 18 декември т. год., въ 10 часа утринта, въ канцелариата на полка, въ гр. Бургасъ, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за доставяне мѣдни котли за полка. Срокъ за доставката е 45

дена, считан отъ дена, когато се съобщи на доставчика за утвърждаванието на контракта.

Переторжката ще се произведе на следующий день.

Желаещите да конкуриратъ представляватъ въ комисията за търга залогъ въ квитанция отъ банката или отъ ковчежничеството на 200 лева, а свидѣтелство за честностъ съгласно чл. чл. 6 и 49 отъ закона за публичните търгове.

Поемните условия могатъ да се видятъ всѣкок при същественъ день въ щаба на полка, отъ 9 до 2 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 5 часа следъ пладнѣ.

Гр. Бургасъ, 18 ноември 1889 годни.

Командуващият полка, майоръ: Фудулаки.
Завѣд. домакинството, майоръ: Дѣловъ.
3—4333—3 Дѣловодителъ: Н. Шишковъ.

Пловдивска окръжна постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 1582.**

При Дуденското общинско управление, Овче-Хълъмска околия, има задържана (юва) кобила, съ бѣлѣзи: 16 г., ръстъ срѣденъ, косъмъ черенъ, на гърбътъ и по ребрата бѣли влакна, отъ убивка отъ самарь, опашка скоро подстригана и на опашката до гърбътъ бѣло.

Ако притѣжателя ѝ не се яви до 41 день да си я прибере, тя ще бъде продадена за въ полза на окр. касса.

Пловдивъ, 28 ноември 1889 год.

За предсѣдателъ: П. Шилевъ.
1—(4401)—1 За чл.-секретаръ: Хафузъ Ахмедъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1583.

При Манолско-Конарското общинско управление, Сървено-Горска околия, има задържани слѣдующите добитъци (юва): 1) биволица, съ бѣлѣзи: 7 год., караманеста, ръстъ срѣденъ, рога ябукъ и на опашката бѣло; 2) биволче женско, съ бѣлѣзи: 2 год., абрашъ, ръстъ срѣденъ, опашка бѣла, и 3) воль, съ бѣлѣзи: 12 год., косъмъ бѣль, рога чивга, двѣтъ му уши на върха рѣзани и опашка дълга.

Ако притѣжателятъ имъ не се явятъ до 41 день да си ги прибератъ тѣ ще бѫдѫтъ продадени за въ полза на окръжната касса.

Пловдивъ, 28 ноември 1889 год.

За предсѣдателъ: П. Шилевъ.
1—(4402)—1 За чл.-секретаръ: Хафузъ Ахмедъ.

Силистренска окръжна постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 1930.**

Въ тукашната окръжна юва се намиратъ безъ стопани слѣдующите добитъци:

1) едно даначе на $2\frac{1}{2}$ год., косъмъ комуръ (черно сивъ), други бѣлѣзи нѣма, и

2) едно мѫжко теле, на една година, косъмъ черъ и безъ други бѣлѣзи.

Приканватъ се стопаните на тия добичета да се явятъ въ срокъ на 41 день, считан отъ 14 т. м. съ нуждните за правосъдственостъ документи за да си ги получатъ, иначе ще бѫдѫтъ продадени за въ полза на комисията.

Гр. Силистра, 23 ноември 1889 година.

1—4406—1 За предсѣд., чл.-секретаръ: П. Данчовъ.

Софийски градски мирови съдия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 2930.**

Софийски градски мирови съдия, II съдеб. участъкъ, обявява на интересуващите се да знаятъ, че отъ началото на идущата година прѣмѣства съдебната си камара въ горният етажъ отъ зданието на Братия Урумови въ улица „Витошка“.

Гр. София, 2 декември 1889 година.

Мировий съдия: Ат. Симовъ.

1—(4431)—1

Секретаръ: Ат. Тр. Казанджиевъ.

Софийски окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 8706.**

Софийски окр. съдъ, съгласно опредѣлението си отъ 11 ноември 1889 година, станало въ распоредителното му засѣдане, обявява за всеобщо знание, че дери Михаила Ервинъ, по народностъ немецъ изъ гр. Минхенъ (Германия), неизвѣстно какъвъ подданикъ, на възрастъ 21 год., ръстъ среденъ, косса руска, мустаци нѣма, облѣченъ въ опнати дрѣхи, на дланта на едната си ръка има сикатриса дълга до 3 сантиметра, който е избѣгалъ отъ предварителното слѣдствие по обвинението му въ кражба на дрѣхи изъ дюгена на Израилъ Барухъ, изъ София.

За това умолява се всѣкий, който знае или би узналъ настоящето мѣстожителство на казаний обвиняемъ, да заяви за това на най-блиската полицейска властъ, а тази послѣдната да го препрати до съдебният слѣдовател при Софийски окр. съдъ на градски участъкъ.

Гр. София, 16 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: Г. Тивчевъ.

1—4306)—1

П. секретаръ: Н. Т. Караповъ.

Шуменска окръжна постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 2451.**

Въ г. Шуменъ и въ селото Хуйвенъ, Прѣславска околия, се намиратъ запазени слѣдующи изгубени добитъци (юва):

1) теле, 3 год., карагъозъ, рога чивга и на опашката на края черно, и

2) биволица, 5 год., косъмъ кулесть, дѣсното ухо отгоре рѣзано и отдѣлно ойма, лѣвото ухо тоже рѣзано, налче буйнузлуе и опашка къса.

Притѣжателите имъ ако отъ днесъ до 41 день не се явятъ съ потрѣбните книжа да си ги засвидѣтелствуватъ и си ги прибератъ, ще се продадутъ за въ полза на окръжната касса.

Шуменъ, 24 ноември 1889 год.

Предсѣдателъ: Н. Ж. Дюгмеджиевъ.

1—(4400)—1

Чл.-секретаръ: Кожухаровъ.

Т.-Пазарджикско град. общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ № 2611.**

Съгласно чл. 3 отъ законъ за публичните търгове, Т.-Пазарджикското градско общинско управление, извѣстява на всички интересуващи се, че тура на публично наддаване съ явна конкуренция, приходитъ отъ слѣдующи (мукати) за идущата 1890 год., отъ 1 януари до 31 декември сѫщата година:

- 1) кръвнина (канъ-парасж);
- 2) мерение съ крина (шинникъ-парасж);
- 3) отъ право на тегление на стоки (кантаръ парасж);
- 4) наемъ отъ градските салхани;
- 5) наемъ отъ скелето за салове на р. Марица.

Наддаванието начина отъ днесъ и окончателното предаване ще стане на 21 идущий декември въ 4 часа подиръ пладнѣ, съ переторжка въ предвиденый отъ сѫщия законъ срокъ.

Желающите да наддаватъ могатъ да видятъ поемните условия всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцелариата на сѫщото управление.

Т.-Пазарджикъ, 27 ноември 1889 год.

Пом. гр. кметъ: Ив. Копривичъ.

1—(4399)—3

Секретаръ: Велевъ.

Видинска окр. постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 3020.**

Въ с. Праужда, Бѣлоградчикска околия, Видински окръгъ, се намира безъ притѣжателъ (юва) конь, алесть, ръстъ възнистъ, 5 год., на челото лисестъ и лѣвото му ухо отъ горѣ малко отрѣзано.

Стопанинът му снабденъ съ нуждните документи да отиде и си го получи въ срокъ на 41 день отъ днесъ иначе ще се продаде за въ полза на окръжната касса.

Видинъ, 25 ноември 1889 год.

За предсѣдателъ: Б. Цоловъ.

1—4403)—1

Чл.-секретаръ: И. Живковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3022.

Въ с. Неговановци, Видинска околия, Видински окръгъ, се намира безъ притѣжателъ (юва) конь, дорестъ, на 7—8 год. и безъ други бѣлѣзи.

Стопанинът му снабденъ съ нуждните документи да отиде и си го получи въ срокъ на 41 день отъ днесъ, иначе ще се продаде за въ полза на окр. касса.

Видинъ, 25 ноември 1889 год.

за предсѣдателъ: Б. Цоловъ.

1—(4404)—1

Чл.-секретаръ: И. Живковъ.

Севлиевски мирови съдия.**ПРИЗОВКА № 6513.**

Севлиевски мирови съдия, на основание ст. 115, п. 3 отъ Врѣменните Съдебни Правила, призовава Теффика Ибраимовъ и наслѣдниците на Х. Салиевата съпруга Фатме и на дъщеря ѝ Камиле, изъ гр. Севлиево, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ Севлиевското мирово съдилище, слѣдъ тримѣсяченъ срокъ, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ въ качество на трети лица—отвѣтници, по искътъ заявъ срещу Хасана Ибраимовъ и съпругата му Хатидже, изъ гр. Севлиево, отъ Христа Арнаудовъ, изъ гр. Севлиево, по-врѣнникъ на Дана Цоневъ, Гатя Ивановъ и Сѣбба Даневъ, изъ с. Търхово, Севлиевска околия, за споръ на ливада-нива, отъ стойностъ 900 лева.

Въ случаи на неявяване съдията ще постъпи съгласно чл. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство.

Гр. Севлиево, 17 ноември 1889 год.

Мировий съдия: Ст. Теодоровъ.

1—(4307)—3

Секретаръ: Д. Х. Татевъ.

Софийски окръжен съдъ.

ПРИЗОВКА № 8957.

Софийски окр. съдъ, съгласно протоколното си опредѣление отъ 10 юни 1889 год., постановено по гражданското му дѣло № 311/88 год.. призовава наследниците на покойния Димитър Хаджиевъ, жител отъ с. Костенецъ, Костурска околия (Турция), да се явятъ въ съдебната зала на сѫщия съдъ въ два мѣсечни срокъ, считанъ отъ денъта на последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, по искътъ заведенъ отъ починалия имъ баща Димитър Хаджиевъ съ още нѣколко други лица срещу дружеството за построяване желѣзоплатната линия „Иванъ Грозевъ и с-е“, за 96627 лева и 78 стотинки.

Въ случай, че тѣ въ горѣзначеній срокъ не се явятъ въ съдътъ, последниятъ ще постъпятъ съгласно ст. 281 п. 2 отъ Брѣм. Съд. Правила.

Гр. София, 25 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: С. Киссъовъ.

3—(4334)—3

Подсекретаръ: Т. Стояновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8932.

Софийски окр. съдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 146, постановено въ общото му распоредително засѣданіе на 2 октомври 1889 год., обявява за всеобщо знаніе, че Иванъ Балтаджиевъ, отъ гр. Луковитъ, комуто съ опредѣлението подъ № 144 отъ 23 септември 1889 год. на сѫщия съдъ, бѣ признато правото да бѫде помощникъ-адвокатъ по чужди дѣла и бѣ записанъ въ списъка на адвокатите помощникъ при I-то Софийско градско мир. сѫдилище, се заличава отъ този списъкъ по негово собствено желаніе.

Гр. София, 23 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: С. Киссъовъ.

3—(4323)—3

Секретаръ: Г. Мустаковъ.

Търновски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1962.

Подписанниятъ, Петър М. Гюргелиевъ, п. съдеб. приставъ при Търновски окр. съдъ, на 6 участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 928, издаденъ отъ Търновски градски мирови съдия, на августъ 1886 год. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Брѣмен. Съдебни Правила, чрѣзъ настоящето обявявамъ, че следъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день съ издаванието на второ обявление ще се продава въ канцелариата ми при Търновски окр. съдъ, недвижимото имущество на отвѣтника Никола Цаневъ, отъ г. Търново, а именно:

1) половината отъ нивата 6 дюл., въ землището на с. Бѣляковица, на „Пладницата“, съ прѣдѣли: Стоянъ Стояновъ, Христо Начевъ, Желѣзко Коевъ и Сему Илиевъ, първоначална оцѣнка 60 лева;

2) половината отъ нивата 8 дюл., въ сѫщото землище, на „Мали Мостъ“ (Локвата), съ прѣдѣли: Желѣзко Илиевъ, Недѣлко Николовъ, поляна и пътъ, първоначална оцѣнка 60 лева;

3) половината отъ нивата 1 дюл., въ сѫщото землище и мѣстностъ, съ прѣдѣли: Димитър Георговъ и Атанасъ Петровъ, първоначална оцѣнка 8 лева;

4) половината отъ нивата 1 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Бѣжанта“, съ прѣдѣли: Митю Христовъ, Костадинъ Илиевъ, Джеко Марковъ и гора, първоначална оцѣнка 10 лева;

5) половината отъ нивата 1 дюл., въ сѫщото землище, на мѣстността „Смардищецъ“, съ прѣдѣли: Начо Христовъ, Костадинъ Илиевъ, Георги Еневъ и Гену Драгановъ, първоначална оцѣнка 10 лева;

6) половината отъ нивата 2 дюл., въ сѫщото землище, на мѣстността „Харзулката“, съ прѣдѣли: Петко Стояновъ, лозъ, поляна и пътъ, първоначална оцѣнка 15 л.;

7) половината отъ нивата 15 дюл., въ сѫщото землище „Срещу селото“, съ прѣдѣли: Петко Николовъ, Петко Даскала и отъ двѣтѣ страни пътъ, първоначална оцѣнка 110 лева.

8) половината отъ нивата 16 дюл., въ сѫщото землище, на мѣстността „Байрамовата шума“, съ прѣдѣли: Гену Еневъ, Христо Кънчевъ и пътъ, първоначална оцѣнка 320 лева;

9) половината отъ нивата 2 дюл., въ сѫщото землище, на мѣстността „Дѣрла пещера“, съ прѣдѣли: Петко Стояновъ, поляна и пътъ, първоначална оцѣнка 40 лева;

10) половината отъ нивата 8 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Срещу селото“, съ прѣдѣли: Стоянъ Митовъ, Иванъ Геновъ и Никола Цаневъ, първоначална оцѣнка 160 лева.

11) половината отъ нивата 1 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Отсреща“, съ прѣдѣли: Юранъ Тодоровъ, Христо Моновъ, Костадинъ Илиевъ и пътъ, първоначална оцѣнка 20 лева;

12) половината отъ нивата 4 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Гъръ долъ“, съ прѣдѣли: Илия Захариевъ, Еню Илиевъ, дере и синоръ, първоначална оцѣнка 80 лева;

13) половината отъ нивата 8 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Гръцка пътека“, съ прѣдѣли: Митю Начевъ и отъ 3 страни поляна, първоначална оцѣнка 160 лева;

14) половината отъ нивата 3 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „на Мочора“, съ прѣдѣли: Ангелъ Койчевъ, Цанко Петковъ и пътъ, оцѣнена за 60 лева;

15) половината отъ лозето 3 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Кръста“, съ прѣдѣли: Генчю Кънчевъ, Юранъ Тодоровъ и Недю Даневъ, първоначална оцѣнка 180 лева;

16) половината отъ лозето 1 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Селскитѣ лозя“, съ прѣдѣли: Коста Ивановъ, Христо Моновъ и Илия Трифоновъ, първоначална оцѣнка 60 лева;

17) половината отъ 1 праздно място около 1 дюл., въ сѫщото землище, на мѣстността „Вираните“, съ прѣдѣли: Костадинъ Илиевъ и келемета, първоначална оцѣнка 13 лева, и

18) $\frac{1}{2}$ отъ дюгена, който е на лице 3 метра и 68 сантиметра, дълбочина 4 метра и 87 сантиметра и на височина 3 метра, съзиданъ отъ дървенъ материалъ, покритъ стаята отъ Х. Николова ханъ, съ прѣдѣли: отъ двѣтѣ страни Х. Николова ханъ, Димитър Нотовичъ и пътъ, на който дюгенъ $\frac{1}{2}$ се описва, находяще се въ г. Търново, първоначална оцѣнка 600 лева.

Горѣпомѣнитѣ недвижими имущества ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Кинка Петрова, отъ г. Тър-

ново, състоящъ отъ 8000 гроша, съдебни разноски 98 лева и по испълнението разноските.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Желаещите да купятъ тѣзи имущества могатъ да наддаватъ всѣки дневно въ канцеларията ми въ г. Търново, съ искключение на неприсъствените дни и часове.

Търново, 4 ноември 1889 год.

3—(4177) — 3 Пом. сѫд. приставъ: П. М. Гюлгелиевъ.

Старо-Загорски сѫдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3431.

Подписанний, Ст. Н. Чокшевъ, помощ. сѫд. приставъ при Старо-Загорски окръженъ сѫдъ, на III Чирпански участъкъ, на основание испълнител. листъ подъ № 2665, издаденъ отъ Чирпански мирови сѫдия на 26 августъ 1889 год., въ полза на Цоню Ивановъ, отъ село Кара Терзилери (Чирпанско), противъ Митръ Таневъ, отъ сѫщото село, за искъ 748 л. 66 ст. и лихвите имъ по 12% на година отъ 15 августъ 1888 год. до наплащанието имъ, 50 ст. разноски по дѣлото и разноските по испълнението и съгласно ст. ст. 455, 456, 457, 458, 459, 462 и 465 отъ Врѣменните Съдебни Правила, съ настоящето си честь иматъ да извѣстя на интересуващи се лица, че слѣдъ троекратното му публикуване въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 дневенъ срокъ ще се продаватъ въ с. Кара Терзилери долуозначените недвижими имущества, принадлежащи на дѣлъника Митръ Таневъ, отъ с. Кара Терзилери, а именно:

1) нива, 8 уврата, въ Кара-Терзил. землище, на мѣстото „Юрта“, съ прѣдѣли: пѫть, Атанасъ Илчовъ, Цоню Белчовъ и Деню Такевъ, оцѣнена за 200 лева;

2) нива, 4 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „Нашкило“, съ прѣдѣли: Цоню Вѣлчовъ, Тодоръ Цонювъ, Матку Пеневъ и Стойчо Ганевъ, оцѣнена за 80 лева;

3) нива, 4 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „Кїневото кладенче“, съ прѣдѣли: пѫть, Петко Тодоровъ, рѣка и Аврамъ Пенчовъ, оцѣнена за 80 лева;

4) нива, 20 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „Читанско“, съ прѣдѣли: Тодоръ Вѣлчовъ, Тодоръ Боевъ, Маню Вѣлчовъ и Деню Таневъ, оцѣнена за 200 лева;

5) нива, 4 уврата, въ Кара-Терзилерското землище, на мѣстото „Вѣтитъ-лоза“, съ прѣдѣли: отъ двѣтѣ страни бозалѣкъ, Атанасъ Илчовъ и Иванъ Вѣлчовъ, оцѣнена за 40 лева;

6) нива, 10 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „Хаджиларско“, съ прѣдѣли: Кирио Станчовъ, Тодоръ Белчовъ и пѫть, оцѣнена за 100 лева;

7) нива, 3 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „При Крушитѣ“, съ прѣдѣли: пѫть, Генчъ Желевъ и Таню Тодоровъ отъ двѣтѣ страни, оцѣн. за 30 лева, и

8) нива, 4 уврата, въ сѫщото землище, на мѣстото „Гирея“, съ прѣдѣли: пѫть, Вѣлчанъ Старовъ, Генчъ Желевъ и Таню Тодоровъ, оцѣнена за 100 лева.

Горните имоти не сѫ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искъ на Цоню Ивановъ, отъ село Кара-Терзилери.

Желаещите г-да да купятъ горѣзложените недвижими имоти, могатъ да се явяватъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми въ г. Чирпань, да наддаватъ и записватъ наддаванията си, като разглеж-

датъ формалностите по продажбата, а на 31 день слѣдъ троекратното публикуване на настоящето ми въ село Кара-Терзилери (Чирпанско), гдѣто ще се извърши публичата продажба на горѣзложените недвижими имоти.

Гр. Чирпань, 13 ноември 1889 година.

3—4293 — 3 Пом. сѫд. приставъ: С. Н. Чокшевъ.

Варненски окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1746.

Подписанний, Ив. Грѣнчаровъ, помощ. сѫд. приставъ при Варненски окръженъ сѫдъ, на IV Балчикски участъкъ, на основание ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врѣменните Съдебни Правила, обявявамъ, че въ растояние на 31 день слѣдъ трикратното обниродование настоящето въ „Дѣржав. Вѣстникъ“, въ канцеларията си въ гр. Балчикъ ще продавамъ слѣдующите недвижими имущества, принадлежащи на Стую Стояновъ, отъ Балчикъ, а тѣ сѫ:

1) една едноетажна къща, находяща се въ гр. Балчикъ, построена отъ камъкъ и прости дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща отъ 4 стаи и единъ зимникъ, между съсѣди: Стойко Ивановъ, Атанасъ Николовъ и пѫть, оцѣнена за 250 лева, и

2) едно лозе, въ Балчикската мѣстност „Акъ-Бунаръ“, съ пространство 2 уврата, съ прѣдѣли: Димитъ Поповъ, Георги Стояновъ, Желю Петровъ и пѫть, оцѣн. за 100 л.

Тѣзи имущества не сѫ заложени никому, ще се продаватъ за удовлетворение искъ на Димитъ Поповъ, по испълнителни листъ № 9555 отъ 27 октомвр. 1888 год. на Балчикски мирови сѫдъ, състояща се отъ 600 лева лихвата и разноските. — Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересуващи се могатъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Балчикъ, 6 ноември 1889 година.

3—(4206) — 3 Пом. сѫд. приставъ: Ив. Грѣнчаровъ.

Пловдивски сѫдебенъ приставъ.

ЗАПОГНА ПОВѢСТКА № 2250.

Господинъ Касапъ Юда, отъ г. Карлово, а сега живущъ въ г. Цариградъ.

Съобщавамъ ви, че на основание испълнителни листъ подъ № 3337, издаденъ отъ Стрѣмски мирови сѫдия на 28 октомври т. г., въ полза на Д. Н. Митовъ, отъ г. Карлово, повѣренникъ на Карловското градско общинско управление, срещу васъ за 14½ лири турски 663 гроша текущи лихви и др., призовавамъ ви да внесете въ канцеларията ми въ г. Карлово, казаната сума заедно съ разноските по испълнението до 15 дни отъ последното трикратно публикуване настоящата повѣстка въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, въ противенъ случай, съгласно ст. 430 отъ Врѣм. Съдебни Правила, ще пристъпя до описа и продажбата на недвижимите ви имущества, находящи се въ г. Карлово, именно: 1) 1 дюкянско праздно мѣсто въ улица „Платнарева“, отъ 18 квадр. метра, до съсѣди: Никола и Ив. Войняговци и пѫть, и 2) 1 дворно мѣсто въ улица „Платнарева“, отъ около 200 кв. метра, до съсѣди: Ив. Пукаджиятъ, Хр. Мангровъ и пѫть. Карлово, 1 ноември 1889 год.

3—(4096) — 3 И. сѫдеб. приставъ: Хр. Б. Загорски.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1565.

Подписанний, А. Игнатиевъ, п. сѫдеб. приставъ при Пловдиски окр. сѫдъ, на VI Брѣзовски участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 4969, издаденъ отъ Пловдиски окр. сѫдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Бр. Сѫд. Правила, обявявамъ че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародование настоящето ми въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, се открива 31 дневна публична съ наддаване проданъ на недвижимитѣ имоти принадлежащи на Сюлюманъ Мехмедовъ, отъ с. Ине-Бекчи (Сѣреногорска околия), а именно: 1) ливада, отъ 6 уврата, въ землището на с. Тюркменъ, въ мѣстността „Учъ-Бунаръ“, съ съѣди: ливадитѣ на Адемъ Мехмедоолу Айшъ Сайтова, Христю Геновъ и пѣть, оцѣнена уврата по 20 лева; 2) нива, отъ 14 уврата, въ сѫщото землище и мѣстность, съ съѣди: нивата на Адемъ Мехмедовъ, Пею Калчевъ, Акакъ на „Каишъ-Дере“ и пѣть, оцѣнена увр. по 15 лева; 3) нива, отъ 15 увр., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Гиринъ-Юрукъ-Ери“, съ съѣди: корнитѣ на Арифъ х. Алиоглу, Мехмедъ Мустафовъ, нивата на Адемъ Мехмедовъ и Амуроглу пѣть, оцѣнена увр. по 10 лева; 4) кория, отъ 3 уврата, въ сѫщото землище, называема „Абди-Курусу“, съ съѣди: корията на Сарж-Колю Тоневъ, нивата на С. Стойновски, пѣть и мера, оцѣнена увр. по 40 лева; 5) нива, отъ 5 $\frac{1}{2}$ увр., въ землището на с. Чоба, въ мѣстността „Кандаачъ-Гъоль“, съ съѣди: Попъ Козма, ливадата на Сюлюманъ, Мехмедовъ, Караачъ-Дере и Мисимилски пѣть, оцѣнена увр. по 15 лева; 6) нива, отъ 10 увр., въ сѫщото землище и мѣстность, съ съѣди: Минчо Павловъ, нивата на Колю Аврамовъ, ливадата на Стою Христовъ и Сюлюманъ Мехмедовъ, оцѣнена увр. по 15 лева; 7) ливада, отъ 6 увр., въ сѫщото землище и мѣстностъ, съ съѣди: нивата на Колю Аврамовъ, ливадата на Стою Христовъ, Кондаачъ-Гъоль-Дере и Канлъ-Кюпрю-Дереси, оцѣнена уврата по 20 лева; 8) нива, отъ 4 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Фасулъ-Ери“, съ съѣди: ливадата на Убчо Дяховъ, пѣть за с. Мисилимъ и Чоба, оцѣнена уврата по 15 лева; 9) нива, отъ 5 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Къналъ-Кюпрю“, съ съѣди: нивата на Василь Аврамовъ, пѣть за с. Мисилимъ и г. Чирпанъ и Меселимъ-Дереси, оцѣнена увр. по 15 лева; 10) кория, отъ 30 увр., въ землището на с. Мисилимъ, въ мѣстността „Бели-Орманъ“, съ съѣди: кориитѣ на Адемъ Мехмедовъ, Абдуль Рахимъ, Айшъ Сайтова и нивата на С. Стойновски, оцѣнена уврата по 15 лева.

Тѣзи имоти не сѫ заложени никому и ще се продадутъ за удовлетворение искътъ на Никола Костадиновъ, отъ г. Пловдивъ, състоящъ отъ 78 лири турски съ лихвата имъ отъ 5 априлъ 1889 год., до исплащанието, 126 лева и 99 ст. сѫдебни разноски и 40 лева и 60 ст. разноски по исполнението.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имущества могатъ да се явяватъ всѣки денъ въ канцеларията ми исключая не-присъственниятѣ дни. Брѣзово, 7 ноември 1889 г.

3—(4173)—3 П. сѫдеб. приставъ: А. Игнатиевъ.

Свищовски сѫдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 2045.

До братия Вейсенъ Мехизедъ Молла Ашимови, бивши жители на с. Хибилий, Свищовска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, на основание ис-

полнителни листъ № 56, издаденъ отъ Свищовски ми-рови сѫдия на 11 януари 1886 година, въ полза на Хюсeinъ Алиевъ Бабоолу, отъ сѫщото село, противъ въстъ за 900 лева и 55 ст. заедно съ разноскитѣ които сѫ послѣдавали и които ще послѣдватъ до окончателното имъ исплащане и съгласно ст. 430 отъ Брѣменнитѣ Сѫдеб. Правила, поканвамъ ви да внесете доброволно рѣчената сума, до 15 дневенъ срокъ, считанъ отъ денътъ на по-слѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, въ противенъ случай ще постъпя съгласно ст. 233 отъ Брѣменнитѣ Сѫдебни Правила, къмъ описание и продажба на слѣдующитѣ ви недвижими имоти:

1) единъ дворъ, въ селото, при съѣди: мера, пѣть, Мустафа Хюсeinовъ и Сюлюманъ Мехмедовъ;

2) нива, около 4 $\frac{1}{2}$ дюл., въ мѣстността „Бостанъ Чуктуру“, при съѣди: Иванъ Кара Стойновъ, Христо Стойновъ и Мехмедъ Марколу;

3) нива, около 1 $\frac{1}{2}$ дюл., въ сѫщата мѣстность, при съѣди: Рачу Денювъ, Пени Папазъ и Ашимъ Лабашиолу;

4) нива, около 5 дюл., въ „Новитѣ нива“, при съѣди: Абдула Кель Юсменоовъ, Мехмедъ Пехливановъ и Трамбешки ниви;

5) нива, около 11 дюл., на „Червенха“, при съѣди: Иванъ Петковъ, Юсeinъ Абдула, Али Ходжа и Стоянъ Мариновъ;

6) нива, около 5 дюл., подъ „Костула“, при съѣди: гора, Георги Трифоновъ и Алиъ Чаушъ;

7) нива, около 12 дюл., въ „Костуль-Сѣртж“, при съѣди: Христо Комкуль, Ахмедъ Юсeinовъ и пѣть;

8) нива, около 3 $\frac{1}{2}$ дюл., въ „Паргалъка“, при съѣди: Мехмедъ Пехливановъ, Ахмедъ Бекировъ Ходжа и Юсeinъ Камбуровъ;

9) нива, около 2 $\frac{1}{2}$ дюл., въ „Корията“, при съѣди: отъ тритѣ страни гора и гора;

10) нива, около 6 дюл., на сѫщото мѣсто, при съѣди: отъ двѣтѣ страни пѣть и рѣка;

11) нива, около 5 дюл., „възъ Куруардж“, при съѣди: Адрапашъ Сали Чаушъ, Вели Ходжа и Индже Мехмедъ;

12) нива, около 7 $\frac{1}{2}$ дюл., въ сѫщото мѣсто, при съѣди: Али-дели Ахмедовъ, Вели Ходжа и Мишекл. мера;

13) нива, около 12 дюл., на „Янджийски пѣть“, при съѣди: Али Кенаровъ, Асанъ Таировъ и Миоклюнъ Пехливановъ, отъ село Мишюклъ;

14) нива, около 4 дюл., въ „Есацитѣ“, при съѣди: Миху Ивановъ, отъ двѣтѣ страни Ганю Пѣевъ и шанцъ;

15) ливада, около 5 дюл., въ „Чуктуръ-Чаиръ“, при съѣди: пѣть и отъ тритѣ страни Миху Ивановъ;

16) лозе, около 1 $\frac{1}{2}$ дюл., „възъ Бурумлийски лозя“, при съѣди: Вели Ходжа и Бурумлийски лозя, и

17) лозе, 1 $\frac{1}{2}$ дюлюма, въ „Костула“, при съѣди: Яшаръ Даҳлу, Вели Ходжа и Мехмедъ Дусмавлъ.

Слѣдъ 10 дена отъ истичанието на дадения ви по горѣ срокъ, ще извѣрша опись и оцѣнка върху имота ви, приласявамъ ви да присъствувате.

Гр. Свищовъ, 17 ноември 1889 година.

3—(4315)—3 Пом. сѫд. приставъ: Ив. Станчовъ.

Варненски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1942.

Подписанний, Ганчо М. Ковачевъ, пом. сѫдеб. приставъ при Варненски окр. сѫдъ, на III Провадийски

участъкъ, съгласно ст. ст. 454, 456 и 465 отъ Вр. Съдебни Правила, обявявамъ, че отъ последното трикратно обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ въ г. Провадия слѣдующите недвижими имоти принадлежащи на Барба Ставри Димитровъ, отъ г. Провадия, а тѣ сѫ:

1) къща, въ с. Баждъръ-Къой, едноетажна, построена отъ прости материалъ, покривъ керемиденъ, отъ 4 стаи, 1 дамъ, 1 сайванть и 1 саманлъкъ, съ дворъ отъ 5 уврата, при съсѣди: Башку Филовъ, дере и пътъ, оцѣнена за 200 лева;

2) нива, отъ 8 уврата, въ землището на с. Баждъръ-Къой, въ мѣстността „Ясакъ Ардѫ“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ, плеть, Бекирджикъ и Люманъ Бекировъ, оцѣнена за 30 лева;

3) нива, отъ 6 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Ойма“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ Ялкънъ и Нури Х. Нуховъ и Комарвенски пътъ, оцѣнена за 24 лева;

4) нива, отъ 24 дюлома, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Схръ Иолу“, при съсѣди: плеть, Желѣзъ Велковъ, Сали Хюсениновъ и Иванъ Върбановъ, оцѣнена за 96 лева;

5) нива, отъ 20 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Край Варенски пътъ“, при съсѣди: плеть, плеть и Османъ Мехмедовъ, оцѣнена за 48 лева;

6) нива, отъ 12 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Майръ Схртъ“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ, Хасанъ Хюсениновъ и Юсуфъ Х. Арабовъ, оцѣнена за 48 лева;

7) нива, отъ 30 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Фетековски пътъ“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ, пътъ, Ахмедъ Османовъ и Ферадъ Исмаиловъ, оцѣнена за 120 лева;

8) нива, отъ 6 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Чевренъ“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ, Сайдъ Х. Асжмовъ и Сали Хюсениновъ, оцѣнена за 24 лева;

9) нива, отъ 12 дюл., въ сѫщото землище, въ мѣстността „Баглър Схртъ“, при съсѣди: Курти Колевъ, пътъ, Хасанъ Хюсениновъ и Юмеръ Помаковъ, оцѣнена за 48 лева;

10) ливада, отъ 25 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Ама-Чаирлъкъ“, при съсѣди: Желѣзъ Велковъ, река и Башку Филевъ, оцѣнена за 100 лева, и

11) ливада, отъ 20 уврата, въ сѫщото землище, въ мѣстността „Каршъ Чайрикъ“, при съсѣди: пътъ, Сали Хюсениновъ и Кара Агачъ Курусу, оцѣнена за 80 лева.

Тия имущества ще се продаватъ за удовлетворение иска на Михалаки Поппovъ, изъ г. Провадия, състоящъ се отъ 3772 гроша и 30 пари и разноски 20 лева съгласно испълнителния листъ № 1666 на Провадийски мирови съдия.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката. Интересуващите се могатъ да видятъ книжата по продажбата всѣки присъственъ день и часъ въ канцелариата ми.

Провадия, 7 ноември 1889 год.
3—(4188)—3 П. сѫдеб. приставъ: Г. М. Ковачевъ.

Дубнички мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. Височество Фердинандъ I, Князъ Български, Дубнички мирови съдия въ публично сѫдебно засѣданіе разглежда гражданско дѣло № 976 отъ 1889 год., възбудено отъ Солунъ Стояновъ, изъ с. Пороминово, срещу Мехмедъ Мутишовъ, бивши жителъ на с. Пороминово, а по настоящемъ живущъ въ Джумая (Турция), за осигуряване продажба на двѣ къщи, съ стойностъ 800 лева.

Въз основание 48, 49, 71, 115 и 116 чл. чл. отъ гражданското мирово сѫдопроизводство и закона за извиршване съ частни актове продажби на недвижими имущества и пр., рѣши: признава Солунъ Стояновъ, изъ с. Пороминово, за притѣжалъ на двѣ къщи, едната съ двѣ стаи, единъ зимникъ, а другата съ двѣ стаи, една плевня, съ яхъръ и дворъ, отъ двѣ лѣхи мѣсто, находящи се въ с. Пороминово, между съсѣди: Исмаилъ Еминовъ, Ахмедъ Еминовъ, съ къщи, Али Зейнеловъ съ дворъ, и пътъ, купени отъ Мехмедъ Мутишовъ, бивши жителъ на с. Пороминово, а по настоящемъ живущъ въ Джумая (Турция) за 800 лева, прѣзъ 1882 г., и осъжда продавача Мехмедъ Мутишовъ да заплати на Солунъ Стояновъ 60 лева за сѫдебни по това дѣло разноски.

Това рѣшеніе е неокончателно и подлежи на отзивно обжалване предъ Кюстендилски окръженъ съдъ, въ двѣ недѣлъ срокъ отъ дня на трикратното му обнародование въ „Д. Вѣстникъ“. Дубница, 30 октомври 1889 год.

Мировий съдия: Зах. П. Димитровъ.
3—(4159)—3 Секретарь: Хр. Марковъ.

Търновски сѫдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА № 2906.

До господина Османъ Хожда Мехмедовъ, отъ с. Бидерлий, сега живущъ въ Турция съ неизвестно мѣстожителство.

На основание испълнителни листъ подъ № 3677, издадена отъ 1-и Горнѣ-Орѣховски мирови съдия, на 12 августъ 1889 год., въ полза на Цоя Илиевъ, отъ с. Бидерлий, противъ васъ, за 712 лева и сѫдебни разноски 40 лева, ви пригласявамъ да внесете доброволно рѣчената сума отъ еднократното публикуване на настоящата ми повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, до двѣ седмици срокъ съобразно ст. 430 отъ Врѣменните Сѫдебни Правила; въ противенъ случай ще се постъпятъ описа и продажбата на недвижимите имущества, находящи се въ района на с. Бидерлий, именно:

Нива, на „Юртлука“, 2 дюл.; нива, на „Вѣхтий лозъ“, 1 $\frac{1}{4}$ дюл.; нива, на „Новитѣ лоза“, 5 дюл.; нива, на „Ашара Баиръ“, 3 дюл. и гора, на „Ашара Баиръ“, 9 $\frac{3}{4}$ дюлома.

Гр. Горня-Орѣховица, 18 ноември 1889 г.

1—4317—1 Пом. съд. приставъ: Минчевъ.

Бургазки сѫдебенъ приставъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 1970.

Подписанний, пом. съд. приставъ при Бургазки окр. съдъ, на Анхиалски участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ 5776, издаденъ отъ Бургазки окр. съдъ, на 28 августъ н. г., въ полза на Кирико А. Икономовъ, отъ гр. Анхиало, срещу Атанасъ Коджа Стоянъ, отъ сѫщия градъ и съгласно ст. 431 отъ Врѣменните Сѫдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че налагамъ предохранителенъ запоръ върху слѣдующите недвижими на дължникъ имоти, за удовлетворение кредиторовъ искъ, а именно:

1) на едно празното място арса, находяща се във градъ Анхиало, махалата „Вънкашна“, състояща отъ около 9 ара, между съседи: Хрисо х. Тодору, Кириако Щерионовъ и отъ двѣтъ страни улица, и

2) на нивата находяща се въ Анхиалското землище, въ мястостта „Сарж-Ачъ“, състояща отъ 18 декара и 4 ара, между съседи: Кириако Щерионовъ и пътъ.

Горбописаните имоти не подлежатъ на отчуждение до второ мое распореждане.

Г. Анхиало, 16 ноември 1889 год.

1—(4346)—1 Пом. съд. приставъ: Н. Чешириновъ.

Варненски съдебенъ приставъ.

ВЪЗБРАНА № 2464.

Подписаный, В. Баллиевъ, пом. съдъ. приставъ при Варнен. окр. съдъ, на III окол. участъкъ, на основание ст. 248 отъ Брѣм. Съд. Правила, налагамъ възбрана върху слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Али Христемовъ, отъ с. Дервентъ и Исмаилъ Христемовъ, отъ с. Инджи-Къй, Варнен. околия, а именно: на $\frac{2}{3}$ части отъ къщата, състояща отъ 4 малки стаици, дължина 14 метра и ширина 6 метра, построени отъ прости дървени материали, дувари съ плеть, покривъ сламенъ, заедно съ единъ дамъ отъ 10 метра дължина и 6 метра ширина, дувари камени, покривъ керемиденъ до него заловена една къща съ по 5 метра дължина и ширина и съ единъ сайдантъ надъ единъ керемиденъ покривъ, всички тѣзи построени въ едно пространство отъ 15 декара нови увр., въ с. Инджи-Къй, при съседи: отъ двѣтъ страни пътъ, съ дере и Мехмедъ Хаджъровъ. — Този запоръ се прави за обезпечение искътъ на Василь Христовъ, отъ гр. Варна, състоящъ отъ 676 лева, на основание заповѣдта подъ № 7079, издадена отъ Варненския окол. мир. съдия.

Гр. Варна, 11 ноември 1889 година.

1—(4233) 1 Пом. съд. приставъ: В. Баллиевъ.

Куртъ-Бунарски мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 485.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князъ на България, Куртъ-Бунарски мирови съдия въ открито съдебно засѣдане на 1889 год., мѣсяцъ ноември 16, разглѣда гражданското дѣло подъ № 643, заведено по искътъ на Ради С. Поповъ, отъ с. Авдулла, срещу Колъ Канатъ Селимъ Мустафовъ, бивши жителъ отъ сѫщото село, а сега живущъ въ Цариградъ (Турция), за 280 лева, 6 кила балчишки жито или 84 л. по записъ и 45 лева и 5 стот. по тифтеръ, а всичко 409 лева и 5 ст. и на основание чл. чл. 47, 68, 71, 115, 116, 121, 125 и 132 отъ гражданското мирово съдопроизводство, задочно рѣши: Колъ-Канатъ Селимъ Мустафовъ, отъ с. Авдулла, а сега живущъ въ Цариградъ (Турция), за заплати на Ради С. Поповъ, отъ с. Авдулла, 409 л. и 5 ст. що му дължи по два записа и тифтеръ, 16 лева и 20 ст. за обнародването призовката му въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и разносните които послѣдватъ за обнародование задочната резолюция по това дѣло.

Това рѣшение е неокончателно съ право за отвѣтника на отзивъ предъ мировий съдия, въ двѣнадцати срока отъ дена на връчванието нему прѣписъ отъ сѫщността

му (резолюцията) или отъ еднократното обнародване сѫщата въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и на въззвивъ предъ Силистренски окръженъ съдъ, въ сѫщия срокъ отъ днесъ и за двѣтъ сѫдащи се страни.

1—(4337)—1 Мировий съдия: В. С. Огняновъ.

Луковитски мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князъ Български, днесъ на 16 ноември 1889 год., Луковитски мирови съдия като разглѣда гражданското дѣло подъ № 1333, по искътъ на Михаилъ П. Костовъ, отъ с. Дърманци и Недѣлко Вътовъ, отъ с. Угарчинъ Ловчанска околия, срещу Усайнъ Тачиковъ, бивши Торошки жителъ, а сега живущъ въ г. Люле-Бургазъ, за издаване крѣпостенъ актъ за едно бранице, купено за 450 гроша.

На основание чл. чл. 71, 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство и пунктъ 1, 2 и 3 отъ закона за домашните актове, задочно рѣши:

1) признава продажбата извѣршена по между искътъ Михаилъ П. Костовъ, отъ с. Дърманци, Луковитска околия и Недѣлко Вътовъ, отъ с. Угарчинъ, Ловчанска околия, съ отвѣтника Усайнъ Тачиковъ, бивши Торошки жителъ, а сега живущъ въ г. Люле-Бургазъ, за дѣйствителна върху слѣдующето недвижимо имущество, именно: едно бранице, находяща се въ Дърманското помѣстие, въ мястостта „Пърчовски долъ“, отъ около 10 дюл., при съседи: нивата на Кърchoолу, нивата на Дурака, нивата на Усайнъ долъ и Муратова нива, и

2) признава правото за собственность върху въпросното бранице на искътъ Михаилъ П. Костовъ и Недѣлко Вътовъ. — Настоящето рѣшене е неокончателно, задочно осажденъ въ двѣнадцати срока отъ еднократното публикуване на настоящето рѣшене въ „Държавни Вѣстникъ“ служи да подаде отзивно прошение.

Мировий съдия: Г. Б. Ганевъ.

1—(4338) 1 Секретарь: П. К. Чолаковъ.

Ст.-Загорски мирови съдия

РЕЗОЛЮЦИЯ № 786.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинандъ I, Князъ Български, днесъ на 23 юни 1889 год., Ст.-Загорски мирови съдия, М. С. Камбуровъ, засѣдающъ въ гр. Стара-Загора, въ открито съдебно засѣдане подложи на разглѣдане гражданското дѣло № 2546, по описътъ отъ 1888 год., на Трифонъ Стояновъ и Димитъ Трифоновъ, противъ Мехмедъ Бей, зетъ на Каджолу, по настоящемъ живущъ въ Турция, за 1600 гр. Мировий съдия като има предъ видъ: 1) просителите подкрепиха искътъ си съ свидѣтели испитани подъ клѣтва, и 2) че отвѣтника при всичко, че е призванъ чрѣзъ „Държавни Вѣстникъ“, но не се яви въ днешното засѣдане, то на основание чл. чл. 48, 49, 61 и 100 отъ гражданското мирово съдопроизводство, задочно рѣши: осаждда Мехмедъ Бей, зетъ на Каджолу, бивши жителъ на гр. Ст.-Загора, а по настоящемъ задъ граница въ Турция, да заплати на Трифонъ Стояновъ и Димитъ Трифоновъ, отъ гр. Стара-Загора, 1600 гроша, заедно съ лихвата имъ начиная отъ 24 октомври 1888 год. и до послѣдното имъ исплащане, осаждда го да заплати 32 лева раз-

носки и други 18 лева адвокатско право, а така също да заплати и на свидетелите Петко Ивановъ, отъ градъ Ст.-Загора и Петър Мираля, отъ с. Айданми, всъкиму по 8 лева разноски и денгубие.

Решението подлежи на отзивно обжалване въ двънедѣлен срокъ, считанъ отъ последното публикуване въ „Държавни Въстникъ“.

1—(4339)—1 Мировий съдия: М. С. Камбуровъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 1567.

Въ името на Негово Царско Височество Фердинанд I, Юназъ Български, днесъ на 27 октомври 1889 год., Ст.-Загорски мирови съдия, М. С. Камбуровъ, застъпващъ въ гр. Стара-Загора, въ открыто съдебно застъпване подложи на разглеждане гражданското дело № 664, по описът отъ 1889 год., на Генчо Грозевъ, противъ Асимъ Джадеровъ, за 2926 гроша, на основание чл. чл. 48, 71, 100, 115, 116 и 121 отъ гражданското мирово съдопроизводство, задачно рѣши: осъждъ Асимъ Джадеровъ, бившъ жител на гр. Ст.-Загора, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство въ Турция, да заплати на Генчо Грозевъ, отъ гр. Ст.-Загора, 2926 гр. и други 15 лева и 30 стот. стойността на публикуваната призовка въ „Държавни Въстникъ“ и тѣзи които ще послѣдватъ за публикация на настоящата резолюция. — Решението подлежи на отзивно обжалване въ двънедѣлен срокъ, считанъ отъ последното публикуване на настоящето въ „Държавни Въстникъ“.

1—(4340)—1 Мировий съдия: М. С. Камбуровъ.

Кеманларски мирови съдия.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 304.

На 1 ноември 1889 година Кеманларски мир. съдия, С. Поповъ, въ распоредително засъдване разглѣда прашението подадено отъ Ивана Ращевъ, повѣренникъ на Вълчо Димовъ и Иванъ Стояновъ, отъ гр. Шуменъ, съ което заявили искъ противъ Юзеиръ Ахмедовъ, отъ с. Хабибъ, Кеманларска околия, а сега живущъ въ Румънска Доброджа, за 2665 гроша по записъ, проси да му се допустне обезпечение на иска.

Мировий съдия, като разглѣда прашението на просителя, взе предъ видъ: 1) че обезпечение на исковете се допушта въ всѣко положение на дѣлото, като заинтересованата страна окаже способа; 2) че иска на ищеща е опредѣленъ на 2665 гроша и е подкрупненъ съ записъ издаденъ отъ отвѣтника на 4 май 1887 год. за 3000 гроша, който сѫ е залъжилъ да плати на Вълчо Димовъ и съдружно послѣ 181 день, а при тъ ва ищеща е представилъ и едно поръчителство завѣрено по установеней редъ за обезпечение загубитѣ, които би послѣдвали отвѣтника по обезпечение на иска; 3) че ако не се допустне обезпечение на искътъ му може да се лиши отъ възможностъ да вземе удовлетворение и съгласно ст. ст. 242 и 243 п. 1 и 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, опре-дѣли: допушта обезпечение на заявени искъ отъ Ивана Ращевъ, повѣренникъ на Вълчо Димовъ и Иванъ Стояновъ, отъ гр. Шуменъ, противъ Юзеиръ Ахмедовъ, за 2665 гроша по записъ съ налагане възбрана върху отвѣтниковите недвижими имоти, находящи се въ зем-

лицето на с. Хабибъ, а именно: 1) нива, 5 декара и 5 ара въ мѣстността „Коджа Екимликъ“, съ граници: Мустафа Османовъ, х. Ибраимъ Ахмедовъ, и х. Хасанъ Мустафовъ; 2) нива около 3 декара и 6 ара въ мѣстността „Нови Гърджукъ“, съ граници: пѣтъ, Османъ Мехмедовъ и Ибраимъ Пироолу; 3) нива, около 1 декаръ и 8 ара въ мѣстността „Гърджукъ Баши“, съ граници: Разванъ Сали и Османъ Хубашъ, и 4) връхъ паричната сума, която ще остане отъ публичната проданъ на 26 уврата ниви, следъ издѣлжение искътъ на Кеманларската земедѣлческа касса.

Настоящето опредѣление подлежи на обжалване предъ Разградски окр. съдъ въ седмодневенъ срокъ, считанъ за ищеща отъ съобщението, а за отвѣтника отъ деня на единократното му публикуване въ „Дър. Въстникъ“.

1—(4335)—1

Мировий съдия: С. Поповъ.

Плѣвенски съдебенъ приставъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 1949.

Подписанний, Ив. Ст. Кирковъ, пом. съд. приставъ при Плѣв. окр. съдъ, на III Луковитски участъкъ, на основание исполнит. листъ подъ № 1925, издаденъ отъ I-й Плѣвенски мир. съдия, за обезпечение иска на хазната срещу Евстатия Кировъ, отъ г. Плѣвенъ, за 411 л. $\frac{33}{100}$, съ настоящето обявявамъ за знание, че съгласно ст. 248 отъ Врѣм. Съд. Правила, налагамъ запрѣщение върху слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на дѣлжника: 1) едно бранице, находяще се въ землището на с. Телишъ, Луков. община, отъ около 240 декара, до съѣди: отъ дѣв. страни Телишката мера, 2) лъкъ на сѫщото село и 3) нивитъ на Христо Петровъ, Цѣвѣтко Вълковъ, Михо Стояновъ и Ив. Цановъ.

Горния имотъ не подлежи на отчуждение до снемането на настоящето ми запрѣщение.

С. Луковитъ, 19 ноември 1889 година.

1—(4312)—1 П. съд. приставъ: Ив. Ст. Кирковъ.

Русенски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7398.

Углавното отдѣление на Русенски окр. съдъ, възъ основание ст. ст. 850—854 отъ Врѣм. Съд. Правила, диди отклонившъ се отъ съдебното дирение Чекръзъ Махмуда Османовъ, отъ гр. Тутракъль, обвиняемъ въ убийство на Хюсейна Хасановъ Моралъ, отъ сѫщия гр.

Отличителнѣтъ му чьрти сѫ: около 40 годишънъ, рѣсть възниসъкъ, очи винени, главата му келава, вслѣдствие на което космитѣ му паднали, мустаци жълти, дѣсния му кракъ въ коляното малко поврѣденъ, та като върви накуца.

Всѣкиму комуто би станало известно мѣстоприбива-нието на горѣпомѣнѣтъ обвиняемъ, се задължава да извѣсти за това на мѣстнитѣ власти, полицейски и военни, а тѣзи послѣднитѣ да го представятъ въ този съдъ.

Гр. Русе, 18 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: Ив. П. Божковъ.

1—(4305)—1

Подсекретарь: Д. Трифоновъ.

Търновски съдебен приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3001.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, съдебен приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ № 102, издаденъ отъ Търновски окр. мирови съдия, на 13 януари 1889 год., въ полза на Хараламби, Никола и Христо Цанкови, отъ г. Търново, противъ Ради Петковъ, отъ с. Дъскотъ, за сумма 997 лева и съдеб. по водение на дългото разноски 62 лева и съгласно ст. ст. 454, 455 и 465 отъ Брѣмен. Съдеб. Правила, обявявамъ чрѣзъ настоящето си, че слѣдъ трикратното публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми при сѫщия съдъ, слѣдующето недвижимо имущество, а именно:

1) къща, въ с. Самоводени, въ „Шишковата махала“, едноетажна, на дължина 17 метра 60%, широчина 6 м. 10%, височина 2 м, съ дамъ, стая за живеене, хашево и зимникъ; подъ къщата мазичка, стени каменни съ калъ и плеть, съ калъ постройка полуспорутена, стара покрита съ керемиди, съ дворъ и бахчичка, около 1 дюл., въ двора подъ 1 покривъ, плъзвня и дамъ, дължини 19 метра, 8% ширъ, 4 метра 40% височина, 3 метра 20% плеть полусаборень, покритъ съ керемиди и 1 хамбарче за храна, постройка приста, стени пъртени, покрито съ керемиди, всичките тѣзи постройки съ дворътъ съ съ граници: пътъ, Георги Петковъ, Иванъ Яиковъ и пътъ, първоначална оценка 600 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка на горѣ.

Продаваемото се имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Хараламби и Христо Цаневи, отъ г. Търново.

Желающитѣ да купятъ горѣпомѣнжтото недвижимо имущество могжть да наддаватъ всѣки дневно въ канцеларията ми съ исключение на неприсътственитѣ дни и часове.

2—(4231)—3 Съдеб. приставъ: Г. Х. Корфонозовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2299.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, съдебен приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ № 1000, издаденъ отъ Търновски окр. мирови съдия, на 20 мартъ 1889 год., въ полза на М. Сребревъ, отъ г. Търново, пълномощникъ на Х. Никола Костадиновъ, отъ с. Арбанаси, противъ Господинъ Георгевъ и Цаню Драгановъ, отъ с. Дъскотъ, за сумма 512 лева, лихви по 12% въ година, отъ 14 септември 1886 година, до исплащанието имъ и съдебни по водение на дългото разноски 66 лева и съгласно ст. ст. 454, 455 и 465 отъ Брѣменнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Търново, слѣдующето недвижимо имущество, а именно:

1) къща, въ с. Дъскотъ, съ дворъ около 2 дюлюма, двоетажна на долниятъ етажъ мааза и зимникъ, на горниятъ етажъ хашево, лице 7 метра 80%, ширъ 5 метра 80%, височина 2 метра 75%, постройка дървена приста недоскарана, покрита съ керемиди, въ дворътъ хамбаръ за храна, дъченъ, съ граници: Х. Н. Костадиновъ, Митю

Кочовъ, Крѣстю Петковъ и пътъ, първоначална оценка 360 лева. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка на горѣ.

Продаващото имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на М. Сребревъ, отъ г. Търново, пълномощникъ на Х. Никола Костадиновъ, отъ с. Арбанаси.

Желающитѣ да купятъ горѣпомѣнжтото недвижимо имущество могжть да наддаватъ всѣки дневно въ канцеларията ми съ исключение на неприсътственитѣ дни и часове.

2—(4230)—3 Съдеб. приставъ: Г. Х. Корфонозовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3008.

Подписанний, Георги Хр. Корфонозовъ, съдеб. приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ № 1841, издаденъ отъ Свищовски окр. съдъ, на 3 май 1889 год., въ полза на Георги Ив. Парцалевъ, отъ с. Турски-Кара-Агачъ, пълномощ. на Атанасъ Гр. Каракашевъ, отъ г. Свищовъ, противъ Петко Крѣстовъ, отъ с. Патрешъ, за сумма 1800 лева и лихвитѣ имъ до исплащанието и разноскитѣ по водението на дългото и съгласно ст. ст. 454, 455 и 465 отъ Бр. Съдебни Правила, обявявамъ че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми слѣдующитѣ недвижими имущества, а именно:

1) нива, преобърната въ лозе, въ землището на село Дъскотъ, състояща отъ около 12 дюл., въ мястността „Орта-Сърътъ“, при Караниковите мостове, съ граници: Терзиолу Сейрекъ Мустафа, първонач лна оценка 200 л.;

2) нива, въ сѫщото землище, около 18 дюлюма, въ мястността „Подъ Сену“, при топалевата воденица, съ граници: Иванъ Аврамовъ, пътъ, Туни Пехливанчовъ, Илия Байкувъ и бара, първоначална оценка 250 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка на горѣ.

Помѣнжтитѣ имущества не са заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Георги Ив. Парцалевъ, отъ с. Турски-Кара-Агачъ, пълномощникъ на Атанасъ Гр. Каракашевъ, отъ г. Свищовъ.

Желающитѣ да купятъ горѣпомѣнжтитѣ недвижими имущества могжть да наддаватъ всѣки дневно въ канцеларията ми съ исключение на неприсът. дни и часове.

2—(4293)—3 Съдеб. приставъ: Г. Х. Корфонозовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1993.

Подписанний, п. съдеб. приставъ при Търновски окр. съдъ, на 6 участъкъ, на основание ст. 398 отъ Брѣмен. Съдебни Правила, обявявамъ на интересуващи се лица, че срока предвиденъ въ обявленето ми подъ № 1287, отъ 14 августъ 1887 год., обнародвано въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ брои 94, 95 и 96/87 год. и обявленето ми № 1971, отъ 2 декември 1887 год., въ брой 2/88 год., за продажбата къщата на отвѣтниците Георги Маркидисъ и съпругата му Скариата Кънчева, отъ г. Търново, находяща се въ сѫщия градъ, въ махалата „Св. Богородица“, се подновява продажбата слѣдъ обнародование настоящето трикратно въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день съ издаване втори обявления въ г. Търново.

2—(4229)—3 П. съд. приставъ: П. М. Гюлгелиевъ.

Хасковски окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 6141.**

Хасковски окр. съдъ възь основание опредѣлението си подъ № 1294 отъ 4 того, търси отклонившиятъ се отъ предварителното дирение въ неизвѣстностъ, бивши житель на с. Тополово, Хаджи-Елеска околия, Османъ Али-Оглу, обвиняемъ въ кражгообращение на фалшиви монети, за това комуто е извѣстно гдѣ се намира съ мѣстожителство казаний Али-Оглу, умолява се да извѣсти на най-близкитъ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се задължаватъ незабавно, да го препратятъ по надлѣжній редъ, въ Хасковското окр. съдилище.

Отличителнитѣ чарти на Али-Оглу сѫ: 25 годишень, рѣсть среденъ, лице черно и дѣлгнесто, носъ тоже дѣлгнест и съ мустаци черни по малки.

Г. Хасково, 16 ноември 1889 год.

Предсѣдателъ: Хр. Златаровъ.

2-(4265) з

Секретарь: Хр. Живковъ.

Видински окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА № 10175.**

Видински окр. съдъ, на основание ст. ст. 114 и 115, п. 3 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава господина Досисъ Казимиръ, бивши въ турско врѣме докторъ на Видинската сиротска болница, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ съдътъ самъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ три мѣсеки отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Дѣр. Вѣстникъ“ и отговаря по искътъ предавенъ противъ него, отъ Видинската земед. касса, на сумма 2310 лева и 80 ст. по записъ, заедно съ лихвите до денътъ на конечното исплащане.

Въ противенъ случай, дѣлото ще се реши въ негово отсѫтствие. Видинъ, 16 ноември 1889 г.

Предсѣдателъ: Г. Мартиновъ.

2-(4264) з

Секретарь: Петъръ Бѣшковъ.

Трѣнски окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА № 6739.**

Трѣнски окр. съдъ, възь основание ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава наслѣдниците на Раденко Стояновъ — Иванчо и Стоянка Раденкови, изъ с. Градине, Царибродска околия, а сега живущи въ Кралство Сърбия, съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ съдебната зала на този съдъ сами лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ, въ първий присѫтственъ денъ слѣдъ истичанието на три мѣсеки отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дѣр. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предавения спрещу тѣхъ искъ отъ Трѣнския житель Тако Г. Щевъ, за 2454 лева заедно съ лихвите имъ, происходящи отъ поръчилство. — Гр. Трѣнъ, 15 ноември 1889 година.

Предсѣдателствующий: А. Ц. Хитровъ.

2-(4263)-3 Подсекретарь: Г. Д. Капламаджievъ.

Бургазски окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА № 7575.**

Бургазски окр. съдъ, възь основание ст. 115, § 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава Хасанъ Бей Молла

Мустафоглу, житель изъ гр. Карнобатъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Бандарма (Турция), да се яви лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ съдебната зала на той съдъ най-късно слѣдъ два мѣсека отъ послѣдното трикратно публикуване въ „Дѣр. Вѣстникъ“, настоящата призовка за да отговаря на предавения спрещу него искъ отъ Бекиръ Ефнди х. Бейоглу, отъ г. Бургазъ за 105 лири турски по записъ.

Въ случай, че въ назначений срокъ не се яви, съдътъ ще постъпии съгласно ст. ст. 127 и 281 п. 1 отъ Врѣм. Съд. Правила.

Гр. Бургазъ, 15 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: Хр. Ивановъ.

2-(4259) з

Секретарь: Р. Мариновъ.

Разградски съдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 1472.**

Подписанний, Илия Т. Дессевъ, пом. съдеб. приставъ при Разградски окр. съдъ, на I участъкъ, на основание исполнителни листъ подъ № 13809, издаденъ отъ Разградски мирови съдия, на 25 юли 1889 г. и съгласно ст. ст. 452—466 отъ Врѣмен. Съдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното троекратно обнародование настоящето въ „Дѣр. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търг недвижимитѣ имоти на ж. отъ с. Арнаудъ, Вълчо Радевъ, а именно:

1) нива, въ землището на с. Арнаудъ, въ мѣстността „Ерджинойски путь“, около 8 декара и 8 ара, съ граници: Иванъ Русевъ, Стаматъ Халевъ, Стефанъ Недѣловъ и Гоци Юрговъ, оцѣнена за 110 лева;

2) лозе, въ същото землище, въ мѣстността „Голѣмитѣ лоза“, около 3 декара и 2 ара, съ граници: Петъръ Цолевъ, Антонъ Дончовъ, Петко Стойковъ и Стойко Пеневъ, оцѣнена за 160 лева;

3) харманъ, въ с. Арнаудъ, въ махла „Ташъ“, около 2 декара, въ него пѣтъвия, съ граници: Петъръ Ваицевъ и отъ 3 страни путь, оцѣненъ за 30 лева, и

4) нива, въ землището на г. Разградъ, въ мѣстността „Анатимата“, около 40 декара и 4 ара, съ граници: Иванъ и Кончо Гаджеви, Кадиръ Ага и Петъръ Русевъ, оцѣнена за 180 лева.

Горѣпомѣжитѣ имоти сѫ собственни на отвѣтникътъ не сѫ подъ залогъ и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Разградската зем. кassa, състоящъ се отъ 400 лева, лихвите имъ отъ 16 априли 1887 год., до исплащанието и разноситѣ по исполнението.

Наддаванието ще започне отъ първата оцѣнка на всяка.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпомѣжитѣ имоти, могътъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Разградъ, всѣки присѫтственъ денъ часа отъ 9 сутре до 3 вечеръ и да наддаватъ.

Разградъ, 14 ноември 1889 год.

2 - 4228) з П. съдеб. приставъ: И. Т. Дессевъ.

Варненски съдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА № 2466.**

До господина Мехмедъ Саидовъ Чолаковъ, отъ село Голѣма-Франга, а сега живущъ въ Цариградъ (Турция).

На основание исполнителни листъ подъ № 7424, отъ 19 октомври т. г., издаденъ отъ Варненския окр.

мирови съдия, въ полза на Варненското окр. управление, отдѣление финансово срещу васъ за 100 лева, съ законнитѣ имъ лихви по 1% на мѣсецъ отъ 1 януарий 1885 год., до послѣдното имъ исплащане и разноситѣ по исполнението, пригласявате се доброволно да внесете горната сума въ 15 дневенъ срокъ считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, въ противенъ случай на основание ст. ст. 430, 431, 433, 454 и 465 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, ще престъпя къмъ продаване вашето недвижимо имущество находящо се въ село Гольма-Франга, а именно: нива, състояща отъ 4 кила или 26 декара нови увр. и 8 кв. метра, въ мѣстността „Фаикъ-Тарла“, при съдѣди: Хасанъ Ходжаовъ Мехмедовъ, Али Молла съ орманъ и съ путь.

Варна, 13 ноември 1889 год.

2—(4232)—3 П. сѫдеб. приставъ: П. Баллиевъ.

Софийски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1915.

Подписанний, помощникъ сѫд. приставъ при Софийски окръженъ сѫдъ, Александъръ А. Карагюлевъ, на основание испълнителни листъ издаденъ отъ Софийски околийски мирови съдия на 9 юлий 1889 год. подъ № 1270, и съгласно ст.ст. 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣменинитѣ Сѫдебни Правила, извѣствамъ за всеобще знание, че слѣдва троекратното обнародование настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще слѣдва 31 день да се продава въ канцелариата ми принадлежащата на Илко Цѣѣтъвъ къща находяща се въ с. Драгалевци, построена на два катата, отъ простъ дървенъ материалъ, съ три стаи за живѣніе и двѣ мазета (изби), покрита съ керемиди; освѣнъ това къмъ къщата присъединена има градина и дворъ отъ сѫщата къща и хамбаръ. Всичко това е ограничено отъ една страна Коце Илиевъ, отъ гр. София, съ купеното му публично отъ сѫщия дължникъ селище и градина, отъ друга страна дължникъ съ друга градина, селище и кошара и селски общи путь. Опѣнено е всичко изброено за 500 лева.

Желающитѣ г-да да взематъ участие въ купуванието на казаний поб-горѣ имотъ, сѫ свободни да се явяватъ въ канцелариата ми да наддаватъ.

Гр. София, 12 октомври 1889 год.

2—(4319)—3 Пом. сѫд. приставъ: А. А. Карагюлевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2285.

Подписанний, помощникъ сѫд. приставъ при Софийски окръженъ сѫдъ, Александъръ А. Карагюлевъ, на основание испълнителни листъ № 2722, и съгласно ст.ст. 454, 455, 456 и 465 отъ Врѣменинитѣ Сѫдебни Правила, извѣствамъ за всеобще знание, че слѣдва троекратното обнародование настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще слѣдва 31 день да се продава въ канцелариата ми въ гр. София отбѣлъзаното поб-долу недвижимо имущество принадлежащо на Петър Георгиевъ, изъ с. Желѣзница, за дългътъ му отъ 633 лева и други лихви и разноски къмъ ищеща Петър Стоилковъ изъ сѫщото село.

Продаваемъ имотъ е както слѣдва:

1) къща, ведно съ отлукана, яхъръ, дворъ и градина, обемающе около 180—200 м.— Зградата е на два катата, съ една стая за живѣніе, гезентия, отлукан-

ната и отъ долѣ яхъръ. Ограничена отъ съсѣди: Петър и Младенъ Георгиеви, и сѫщия отвѣтникъ съ дворъ отъ къщата стара. Опѣнена е за 555 лева.

2) градина отъ $\frac{1}{2}$ дюлюмъ, находяща се подъ мехапата на П. Стоилковъ, при съсѣди: Георги Гергантъ, П. Стоилковъ, рѣка, Михайлъ и путь; опѣнена е за 100 лева.

Желающитѣ господа да купятъ отбѣлъзаний поб-горѣ имотъ сѫ свободни всѣки присѫтственъ день да се явяватъ за да наддаватъ.

Гр. София, 18 ноември 1889 година.

2—(4320)—3 Пом. сѫд. приставъ: А. А. Карагюлевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7741.

Подписанний, А. М. Трухчевъ, сѫдебенъ приставъ при Софийски окр. сѫдъ, на основание испълнителни листъ № 7641 отъ 6 октомври 1889 г., издаденъ отъ сѫщия сѫдъ, и съгласно ст.ст. 452, 454, 455, 456, 461, 462 и 465 отъ Врѣм. Сѫд. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че отъ трикратното обнародование настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ слѣдъ 31 день ще продавамъ на публична проданъ сѫ наддаване хипотекирания една трета част отъ зданието на покойни Цвѣтанъ Стоичковъ, отъ гр. София, за удовлетворение искусть на Дончо П. Контемировъ, повѣренникъ на Никола П. Контемировъ, отъ гр. София, срещу дългътъ му отъ 1000 лева, съ лихвата по 12% год. отъ 29 май 1887 год. до денътъ на исплащанието имъ, и разноситѣ по исполнението, които сѫ послѣдавали и ще послѣдватъ. Продаваемата една трета част отъ цѣлото здание е:

Една къща въ гр. София, на улиците Алабинска и Радомирска подъ № 187, построена на 2 етажа, отъ горѣ и отъ долу по три стаи и единъ къашъ, срещу нея на источната страна отбѣлъзано построено едноетажно здание, съ три стаи; тоже отбѣлъзано построено на съверната страна едноетажно здание, дюкенъ на Радомирската улица, всички построени отъ простъ дървенъ материалъ, покрити съ керемиди, и съ дворъ ведно съ зданието обематъ около 405 кв. метра и се граничатъ изобщо съ съсѣдни страни „Алабинска“ и „Радомирска“ улици, Василь Андоновъ и Спасъ Колевъ.

Наддаванието на едната трета част отъ горѣпомѣжитѣ здания и дворъ ще се почне отъ първоначалната оценка 1200 лева.

Желающитѣ да купятъ едната трета част отъ описанитѣ здания и двора, можтъ да се явяватъ ежедневно въ работнитѣ дни и часове въ повѣрената ми канцелария въ гр. София, да наддаватъ, гдѣто ще да имать на разглеждане всички по продажбата.

Гр. София, 15 ноември 1889 година.

2—(4321)—3 Сѫд. приставъ: А. М. Трухчевъ.

ПРИЗОВКА № 3296.

До господина Абдурахманъ Османовъ, житель Софийски, а сега живущъ въ гр. Разлогъ (Турция).

Съобщавамъ ви, че съ испълнителни листъ подъ № 2845, издаденъ отъ П-й Софийски градски мирови съдия на 20 ноември 1889 год., вий сте осъдени да заплатите на Илия Трайковъ, отъ гр. София, присъдената въ горѣпомѣжити листъ сумма, състояща отъ 3358 гроша, съ 130 лева сѫдебни и за водение на дѣлъто разноски въ двѣ инстанции и 2 л. 50 ст. по исполнението, а всичко

4020 $\frac{1}{2}$ гроша. Поканвамъ ви въ срокъ на 15 дни отъ денътъ на послѣната трикратна публикация настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“ да се явите лично или чрезъ законенъ свой повѣренникъ въ канцеларията ми, въ село Новоселци (Софийско), и внесете горѣпомѣнжата сума; въ противенъ случай ще постѫпя съ васъ съгласно ст.ст. 331, 430, 433, 443 и 451 отъ Врѣм. Съдебни Правила, т. е. ще се пристѫпи къмъ описъ и продажба на секвестрираній ви половинъ чифликъ, находящъ се въ с. Орманлия.

С. Новоселци, 24 ноември 1889 год.

2—(4396)—3 Пом. съд. приставъ: Ц. Тотевъ.

Сливенски съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 3684.

До Секретъ Ханжъ Алисъ Беева, отъ Сливенъ, а по настоящемъ въ неизвѣстно място жителство, въ Турция.

На основание рѣшението подъ № 364, издадено отъ Сливенски окръженъ съдъ, на 20 ноември 1880 год., въ полза на Агопъ Киворкиянъ, отъ гр. Сливенъ, противъ васъ за 80.000 гроша, лихвитъ имъ и разноситъ, съ настоящето си ви призовавамъ, да ми внесете рѣчената сума въ 15-дневенъ срокъ, отъ датата на трикратното публикуваніе настоящето въ „Държ. Въстникъ“. Въ противенъ случай ще се пристѫпи къмъ описъ и продажба на мерата ви, находяща се въ землището на с. Скобелово и Бозаджий, Сливенска околия, състояща отъ 16.000 уврата. — Гр. Сливенъ, 14 ноември 1889 год.

2—(4279)—3 Съд. приставъ: В. Авраамовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2917.

Подписанний, помощникъ съд. приставъ на I-й участъкъ при Сливенски окръженъ съдъ, на основание исполнителни листъ на Сливенски мирови съдия отъ 20 септември 1889 год. подъ № 3840, съгласно ст.ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуваніе настоящето въ „Държавенъ Въстникъ“ и до 31 день ще се продаде на публиченъ търгъ половината воденица единъ камъкъ, находяща се въ гр. Сливенъ, махала Кафанджийска, съ прѣдѣли: Димитъръ Маринкиайовъ, Славъ Маринкиайовъ, Георги Д. Петковъ и пѣтъ, привадлѣжаща на отвѣтника пълномощникъ Хюсейнъ Ахмедовъ, за срещу издѣлътъ му къмъ ищеща Тодоръ Ив. Касабовъ, отъ 63 лири турски.

Желающитѣ да купятъ този имотъ могѫтъ катадневно да преглѣждатъ книжата по продажбата въ канцеларията ми и наддаватъ, съ исключение празничнитѣ дни и неработнитѣ часове. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка, нивитъ и чаирътъ уврата по 10 лева, а лозето 40 лева.

Гр. Сливенъ, 16 ноември 1889 год.

2 (4281)—3 Пом. съд. приставъ: П. П. Стамовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2919.

Подписанний, помощникъ съд. приставъ на I-й участъкъ при Сливенски окръженъ съдъ, на основание исполнителни листъ на Сливенски мирови съдия отъ 14 юли 1889 год., подъ № 1563, съгласно ст. 452, 454, 456, 457 и 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуваніе настоящето въ „Държ. Въстникъ“ и до 31 день ще се продаджатъ на

публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ землището на село Керменлий, принадлѣжащи на отвѣтника Минчо Димитровъ, отъ сѫщото село, за срещу издѣлътъ му къмъ Сливенската земедѣлческа касса отъ 236 лева и лихвата, а именно:

1) нива, 12 $\frac{1}{2}$ уврата, находяща се въ мястността „Чалъ-Баиръ“, съ прѣдѣли: Добри Димитровъ, Петъръ Михалджиковъ и баиръ; 2) нива, 6 уврата, находяща се въ мястността „Азмака“ съ прѣдѣли: Маринъ Димитровъ, Христо Димитровъ, Стоянъ Митевъ и Митю Колевъ; 3) ливада, 6 уврата, „до Бахчинъ“, съ прѣдѣли: Марко Иордановъ, Христо Димитровъ, Иванъ Стояновъ и пѣтъ; 4) лозъ, двѣ лѣхи, находяще се до „Дѣдо Аврамова Баиръ“, съ прѣдѣли: Никола Балчевъ, Маринъ Балевъ, Диню Стояновъ и Митю Славовъ, и 5) нива, 10 уврата, въ мястността „Азмака“, съ прѣдѣли: Бакалъ Петъръ, Добри Димитровъ и Маринъ Шишмански.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти могѫтъ катадневно да преглѣждатъ книжата по продажбата въ канцеларията ми и наддаватъ съ исключение на празничнитѣ дни и неработнитѣ часове. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка, нивитъ и чаирътъ уврата по 10 лева, а лозето 40 лева.

Гр. Сливенъ, 16 ноември 1889 год.

2—(4282)—3 Пом. съд. приставъ: П. П. Стамовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2915.

Подписанний, п. съдеб. приставъ, на I участъкъ, при Сливенски окр. съдъ, на основание испъл. листъ на Сливенски мирови съдия, отъ 9 май 1889 год., подъ № 256, съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457 и 465 отъ Врѣмен. Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуваніе настоящето въ „Държ. Въстникъ“, до 31 день ще се продаджатъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлѣжащи на отвѣтника Никола Димитровъ, отъ с. Керменлий, находящи въ землището на сѫщото село, за срещу издѣлътъ му къмъ Сливенската земедѣлческа касса, отъ 900 лева и лихвата имъ, а именно: 1) нива, 22 увр., називаема „Дюллюка“, съ прѣдѣли: Митю Колевъ, Киро Добревъ и Балю Стефановъ; 2) нива, 7 увр., називаема „Азмака“, съ прѣдѣли: Киро Добревъ, Иорданъ Ивановъ и пѣтъ; 3) нива, на сѫщото място, 5 увр., съ прѣдѣли: Желѣзниятъ пѣтъ, Никола Кировъ и Господинъ Михалевъ; 4) нива, на сѫщото място, 10 увр., съ граници: Георги Колевъ, Василь Данчевъ и Михалъ Димитровъ; 5) нива, 8 увр., називаема „Чатжрълъка“, съ прѣдѣли: Христо Неновъ, Михалъ Димитровъ и пѣтъ; 6) лозъ, 1 $\frac{1}{2}$ увр., називаема „Олуклий“, съ прѣдѣли: Митю С. Шишмански, Василь Господиновъ, Иорданъ Ивановъ и Ташо Колевъ; 7) лозъ, 1 $\frac{1}{2}$ увр., „Кавакъ дере“, съ прѣдѣли: Аврамъ Ивановъ, дере и баиръ; 8) лозъ, 1 увр., на сѫщото място, съ прѣдѣли: Стойчо Стояновъ, Стефанъ Петровъ и Османъ Хюсейновъ; 9) 1 дворъ заедно съ дюкянътъ бакалски, находящъ въ с. Керменлий, съ прѣдѣли: отъ двѣтѣ страни пѣтъ и братътъ на сѫщиятъ отвѣтникъ.

Желающитѣ да купятъ тѣзи имоти могѫтъ катадневно да преглѣждатъ книжата по продажбата въ канцеларията ми и наддаватъ съ исключение на празничнитѣ дни и не работнитѣ часове.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка: нивитъ увр. по 4 лева, лозята увр. по 10 лева и къщата заедно съ дюкянътъ 120 лева.

Сливенъ, 16 ноември 1889 год.

2—(4280)—3 П. съдеб. приставъ: П. П. Стамовъ.

Шуменски съдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА № 2959.

До г-жа Фане Николова, изъ с. Мигарово, Битолска околия, (Турция), съгласно испълнителния листъ подъ № 4366, издаденъ отъ Шуменски мирови съдъ, сте осъдени да броите на В. В. Янчовъ, изъ г. Шуменъ, по-въренникъ на братия К. Чева, изъ г. Русе, 515 лева и 12 стотинки заедно съ съдебните гербови канцеларски испълнителни разноски, съгласно ст. 114 отъ Времен. Съдебни Правила, ви пригласявамъ госпожо, че ако отъ трикратното обнародование настоящата повѣстка въ „Д. Вѣстникъ“, до 10 дни не внесете дългътъ си ще се пристиги до пренудително испълнение по начинътъ предвиденъ въ ст. ст. 331, 333 и 337 отъ Врем. Съдебни Правила. Шуменъ, 16 ноември 1889 год.

2—(4278)—3 Съдеб. приставъ: Ив. Данчовъ.

Пловдивски съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 1603.

До Сайдъ Ибрахимовъ, бивши жителъ на с. Геренъ, Сърнено-Горска околия, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, съобщавамъ ви, че на основание испълнителенъ листъ подъ № 2021, издаденъ отъ Сърнено-Горски мирови съдъ, въ полза на Св. Иванъ Михайловъ, отъ с. Геренъ, вий сте дължни да внесете въ канцелариата ми въ г. Брезово, 21 лира турска, лихвата имъ по 1% на мѣсецъ начиная отъ 29 септември 1888 год., до исплащанието и 70 лева и 30 ст. за публикация призовка и съдебни разноски, до 5 дни отъ последното трикратно обнародование настоящата ми въ „Държ. Вѣстникъ“, въ противенъ случай ще постъпя съгласно ст. ст. 331 и 333 отъ Врем. Съдеб. Правила, къмъ секвестро на имуществото ви. Брезово, 17 ноември 1889 год.

2—(4276)—3 П. съдеб. приставъ: А. Игнатиевъ.

Вратчански съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 961.

Подписаный, А. Богдановъ, п. съдеб. приставъ при Вратчански окр. съдъ, на II участъкъ, на основание испълнителния листъ подъ № 692/89 г., издаденъ отъ Вратчански мирови съдъ и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародование настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава на публиченъ търгъ недвижимитъ имоти на Дамянъ Гергевъ, отъ с. Голъмо Бегано, а именно: 1) нива, отъ около 8 дюл., находяща се въ района на това село, въ мѣстността „Китката“, при съсѣдътъ Христо Симеоновъ, пасище и пътъ, оценена за 160 л., и 2) нива, отъ 12 дюл., въ мѣстността „подъ Корията“, при съсѣдътъ: Младенъ Друнчовъ, Тодоръ Георгиевъ и Петър Петковъ, оценена за 100 лева, за удовлетворение искусть на Лино Метровъ, отъ сѫщото село, отъ 1480 гр., 10 л. съдебни разноски и 22½ лева по испълнението.

Наддаванието ще почне отъ първоначалното оценение на горѣ.

Желающитѣ да купятъ можтъ да присъствуватъ на настоящата продажба всеки день въ канцелариата ми отъ часътъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ часътъ 2—5 подиръ пладнѣ освѣнъ неприсъственни дни.

Вратца, 14 ноември 1889 год.

2—(4286)—3 П. съдеб. приставъ: А. Богдановъ.

Ломски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2069.

Подписаный, Иорданъ Първановъ, помощникъ съдеб. приставъ при Ломски окръженъ съдъ, на Кутловски участъкъ, на основание испълнителенъ листъ подъ № 3458, издаденъ отъ Вратчански окръженъ съдъ на 18 октомври 1889 год. и съгласно ст. ст. 452—465 отъ Временниятъ Съдеб. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ денътъ на последното трикратно обнародование, настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и послѣ 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Кутловица слѣдующитѣ недвижими имущества, а именно:

Два воденични мелични камъка отъ воденицата, находяща се на р. Огоста, въ района на село Лѣхчеvo, Кутловска околия, на „Край-село“, състояща отъ 10 мелични камъни, направена съ кемеръ отъ камъне, съ 5 гюза, едноетажна, покрита съ керемиди, висока 5½ метра, дълга 26 метра и широка 7 метра, до съсѣди: обща мера, ханътъ на сѫщата воденица, мера, между Огоста, воденицата и яза на сѫщата воденица, оценени за 2000 лева.

Описаното имущество принадлежжи на дължника Ибраимъ Шертеоръ Челибиский, отъ гр. Вратца, продавать се за исплащане дългътъ му къмъ х. Ахмедъ Бей Лазовъ, отъ сѫщия градъ, състоящъ отъ 2905 лева 60 стот. златни, лихвата имъ по 12% годишно отъ 5 октомври т. г. до окончателното исплащане на горната сума, съдебни разноски 61 левъ 12 стот. и право за водение на дѣлото 126 лева 22 стотинки.

Желающитѣ г-да да купятъ това имущество, могтъ да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Кутловица, всеки присъственъ день и часъ за да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѫдатъ на расположение всичкитѣ книжа по продажбата.

Гр. Кутловица, 17 ноември 1889 година.

2—(4289)—3 Пом. съд. приставъ: Иор. Първановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2068.

Подписаный, Иорданъ Първановъ, помощникъ съдеб. приставъ при Ломски окр. съдъ, на Кутловски участъкъ, на основание испълнителенъ листъ подъ № 2693, издаденъ отъ I Вратчански мирови съдъ, въ полза на х. Ахмедъ Бегъ Лазовъ и х. Юсенинъ х. Мехмедовъ, ж. на гр. Вратца, срещу Мехмедъ Юсуфъ Чилибиский, отъ гр. Вратца, за 1000 злат. лева, лихвата имъ по 12% год. отъ 23 септември 1889 год. до исплащанието на паритетъ и 15 лева съдебни и за водение на дѣлото разноски и съгласно ст. ст. 454, 456 и 465 отъ Вр. Съдеб. Правила, съ настоящето си извѣстявамъ на интересуващи се лица, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държав. Вѣстникъ“ и до 31 день

ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ дължникови недвижими имущества:

1) $\frac{1}{2}$ отъ единъ мелниченъ водениченъ камъкъ отъ воденицата, находяща се на р. Огостъта, въ района на село Лѣхчево, „Край-село“, състояща отъ 10 мелнични камъни, съ кемеръ, 5 гюза направени отъ камъкъ, едноетажна, дълга 26 метра, широка 7 метра и висока 5 м., покрита съ керемиди, до съсѣди: Каменицата бѣръ, р. Огостъта, поязжкъ, язъ, вадата, обща мера, кладенецъ и ханѣтъ на сѫщата воденица.

Горѣпомѣнжтото имущество е собствено на дължникъ и не е никому заложено и ще се продава за исплащане горѣказаний му дългъ.

Желающитѣ г-да да купятъ помѣнжтото имущество, могътъ да се явятъ всѣки присъственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Кутловица за разглѣдане формалностите и да наддаватъ.

Гр. Кутловица, 17 ноември 1889 година.
2—(4288)—3 Пом. сѫд. приставъ: Иор. Първановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2071.

Подписанний, Иорданъ Първановъ, помощникъ сѫдеб. приставъ при Ломски окръженъ сѫдъ, на Кутловски участъкъ, на основание испълнител. листъ подъ № 3292, издаденъ отъ Вратчански окръж. сѫдъ на 23 септемвр. 1889 год. и съгласно ст. ст. 452—465 отъ Врѣменнитѣ Сѫд. Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавни Вѣстникъ“ и послѣ 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Кутловица слѣдующитѣ недвижими имущества, а именно:

1) $\frac{1}{2}$ мелниченъ водениченъ камъкъ отъ воденицата, находяща се на р. Огостъта, въ района на с. Лѣхчево, Кутловска околия, на „Край-село“, състояща отъ 10 мелнични камъни, направена съ кемеръ отъ камъкъ, съ 5 гюза, едноетажна, покрита съ керемиди, при съсѣди: р. Огостъта, Лѣхчески пѣтъ, ханѣтъ на сѫщата воденица и селска мера, оцѣнени за 800 лева.

Описаното имущество принадлежи на дължника Мехмедъ Юсуфъ Челибиский, отъ гр. Вратца, не е заложено никому, продава се за исплащане дългътъ му камъ х. Ахмедъ Бей Лазовъ, отъ сѫщия градъ, състоящъ отъ $1093\frac{1}{2}$ лева златни, лихвата на тази сума отъ 2 септември 1889 год. до окончателното имъ исплащане, сѫдебни разноски 34 лева 7 стот. и за водение дѣлто 54 лева и $67\frac{1}{2}$ стот. златни и разноските по испълнението.

Желающитѣ г-да да купятъ помѣнжтото имущество, могътъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присъственъ день и часъ за да разглѣждатъ формалностите и да наддаватъ.

Гр. Кутловица, 17 ноември 1889 година.
2—(4272)—3 Пом. сѫд. приставъ: Иор. Първановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2070.

Подписанний, Иорданъ Първановъ, помощникъ сѫдеб. приставъ при Ломски окръженъ сѫдъ, на Кутловски участъкъ, на основание испълнител. листъ подъ № 5459, издаденъ отъ Вратчански окръж. сѫдъ на 18 октомвр. 1889 година, въ полза на х. Ахмедъ Бей Лазовъ, отъ

гр. Вратца, противъ Ибраимъ Пертеоръ Челибиский, отъ сѫщия градъ, за сума 5311 лева 80 стот. златни, лихвата имъ по 12% , на годината отъ 24 юли 1889 год. до окончателното исплащане на цѣлата сума, сѫдебни разноски 109 лева 25 стот. и право за водение на дѣлто 219 л. 35 ст. и съгласно ст. ст. 452—465 отъ Врѣмен. Сѫдебни Правила, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ денътъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавни Вѣстникъ“ и послѣ 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Кутловица слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на дължникъ Ибраимъ Пертеоръ Челибиский, отъ градъ Вратца, а именно:

1) 3 мелнични воденичи камъни отъ воденицата, находяща се на р. Огостъта, въ района на с. Лѣхчево, Кутловска околия, на „Край-село“, състояща отъ 10 мелнични воденичи камъни, направена съ кемеръ отъ камъне, съ 5 гюза, едноетажна, покрита съ керемиди, висока $5\frac{1}{2}$ метра, дълга 26 метра и широка 7 метра, до съсѣди: обща мера, ханѣтъ на сѫщата воденица, мера между р. Огостъ, воденицата и яза на сѫщата воденица, оцѣнена за 3000 лева;

2) $\frac{1}{2}$ отъ единъ хантъ, находящъ се въ сѫщия районъ „при воденицата Пертеорова“, направенъ уземъ съ двѣ отвѣтвления, покритъ съ земя, при съсѣди: вада, воденицата Пертеорова, пѣтъ на моста и мера, оцѣнена за 150 лева;

3) $\frac{1}{2}$ отъ една ливада, находяща се въ сѫщия районъ, мѣстността „Страниц-виръ“, отъ пространство около 100 дюлюма, при съсѣди: язъ, воденична вада, поязжка и р. Огостъта, оцѣнена за 200 лева;

4) $\frac{1}{2}$ отъ едно празно мѣсто, находяще се въ сѫщия районъ „покрай село Лѣхчево“, отъ около 150 дюлюма, до съсѣди: Громински пѣтъ, вада, ханѣтъ и обща мера, оцѣнено за 300 лева;

5) $\frac{1}{2}$ отъ едно мѣсто, находяще се въ сѫщия районъ „изъ подъ старото-лозе“, отъ около 12 дюл., при съсѣди: Пертеоръ и Мехмедъ Челибиский, Иванъ Иончовъ, Гено Жилиовъ и пѣтъ, оцѣнено за 50 лева, и

6) $\frac{1}{2}$ отъ двѣ лозя, находящи се въ сѫщия районъ, мѣстността „Кошеветъ Мъртвината“, заедно съ шумакъ отъ около 100 дюлюма, до съсѣди: Ахмедъ Бегъ, Али и Ахмедъ х. Бегови, пѣтъ, Пенко Иончовъ и Вачо Герановъ, оцѣнена за 400 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ тѣзи имущества, могътъ да се явятъ всѣкой денъ въ канцеларията на справки, освѣнъ неприсъственитѣ дни и да наддаватъ, гдѣто ще имъ бѫде възможно за разглѣдане всичките книжа по продажбата, на която наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка за всѣки имотъ и която ще се свърши на послѣдниятъ денъ въ канцеларията ми въ гр. Кутловица на 4 часа слѣдъ пладнѣ неокончателно и ще бѫде отворена още 10 дена за наддаване 5% .

Гр. Кутловица, 17 ноември 1889 година.

2—(4290)—3 Пом. сѫд. приставъ: Иор. Първановъ.

Кюстендилски сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4819.

Подписанний, Ив. З. Бойкиевъ, пом. на сѫд. приставъ при Кюстендилски окръж. сѫдъ, на III Дубницки участъкъ, на основание испълнител. листъ № 108, издаденъ отъ Софийски окр. сѫдъ на 10 януари 1887

год. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457, 461, 462 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ на интересуващите се лица, че отъ последното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ продължение на 31 день публично ще продавамъ въ канцеларията ми въ гр. Дубница следующите недвижими имоти, принадлежащи на х. Хр. Бѣгбрадовъ, отъ село Бобошево, а именно:

1) една къща, съ ханъ и двъръ отъ $\frac{1}{2}$ дюймъ, находяща се въ с. Бобошево, въ махалата „Варошъ“, между съседи: Михаль Таневъ съ къща отъ двѣ страни, пътъ и собственна на дължника градина, оценени всичко за 500 лева. — Къщата и ханътъ сѫ построени: 2 стрени съ камънъ материалъ, а 2-тѣ други съ дървенъ; покрита съ керемиди и се състоятъ отъ 2 стаи, 1 мутвакъ, 1 дюгенъ и 1 яхъръ, и

2) единъ юргъ, въ сѫщото село и махала, отъ 2 лѣхи, между съседи: Михалко Страшниковъ отъ двѣ страни съ ковачница и градина, пътъ и собственна къща и ханъ, оцененъ за 150 лева.

Ръченъ недвижими имоти сѫ собствено притежание на дължника, не сѫ заложени нито продадени, а ще се продаватъ за исплащане искътъ на държавното съкровище, състоящъ отъ 334 златни лева и разноситъ направени по испълнение на дѣлото.

Желающите г-да да наддаватъ за купуванието на рѣченъ имоти, могатъ да дохождатъ въ канцеларията ми (въ опредѣленото време) освѣнъ неприсъственниятъ дни, отъ 9—12 часа предъ обѣдъ и отъ 2—4 часа послѣ обѣдъ. — Наддаванието ще почне отъ първоначалната оценка. — Гр. Дубница, 15 ноември 1889 година.

2—(4284—3) П. сѫд. приставъ: Ив. З. Бойкиковъ.

Софийски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА № 8930.

Софийски окръженъ сѫдъ, възъ основание ст. 115, п. 3 отъ Временните Съдебни Правила, призовава Феликсъ Миталъ, Француски поданикъ, съ неизвѣстно място жителство, да се яви въ съдебната зала на сѫщия сѫдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ три мѣсяцъ срокъ, считанъ отъ денътъ на последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и „La Bulgarie“, за да отговоря по искътъ, предявенъ противъ него отъ Ивана Атанасовъ, Софийски жителъ, повѣренникъ на Луй Рувие, за 1500 л. златни.

Въ случай, че не се яви въ сѫдътъ въ горѣказаний срокъ, то сѫдътъ ще постъпи съгласно ст. 281, п. 1 отъ Временните Съдебни Правила.

Гр. София, 23 ноември 1889 година.

Подпредсѣдателъ: Т. Блачотовъ.

1—(4430)—3

Подсекретаръ: К. Н. Яковъ.

18-и пѣши Етърски полкъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2556.

Понеже обявениетъ 117, 118 и 119 на „Държ. Вѣстникъ“ търгъ за шаеци за 18 пѣши Етърски полкъ не се утвърди, съ настоящето се обявява на интересуващите се, че за сѫщите шаеци ще се произведе новъ търгъ на 11 декември въ г. Търново.

1—(4435)—1 Вр. коман. полка, майоръ: Череповъ.

Сливенски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА № 5548.

Сливенски окръженъ сѫдъ, на основание забѣлѣжката къмъ ст. 103 и ст. 114 и 115, п. 1 отъ Временните Съдебни Правила, призовава наследниците на покойниятъ Василъ Илиевъ, отъ с. Медвенъ, Котелска околия, да се явятъ въ съдебната стая на тоя сѫдъ, въ едномѣсяченъ срокъ отъ денътъ на последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговорятъ на искътъ предявенъ срещу тѣхъ отъ Котелски земедѣлъчески кассиеръ, за 6158 гроша зл. по записъ. Въ случай на неявяванието имъ сѫдътъ ще пристъпи къмъ задочното разглеждане на дѣлото.

Г. Сливенъ, 15 ноември 1889 година.

Предсѣдателъ: Ив. Желѣзковъ.

1—(4262)—3

Секретаръ: Ст. Николовъ.

ПРИЗОВКА № 5547.

Сливенски окръженъ сѫдъ, на основание забѣлѣжката къмъ ст. 103 и ст. 114 и 115, п. 1 отъ Временните Съдебни Правила, призовава наследниците на покойниятъ: Мехмедъ Муссовъ, Ибрахимъ Пехливановъ, Мустафа Коджа Халиловъ, Емиръоглу Хасанъ, Исмаилъ Махмудовъ, Тодоръ Жековъ и Маринъ Сарафовъ, всички отъ с. Ивдже-Балканъ, Котелска околия, да се явятъ въ съдебната стая на тоя сѫдъ, въ едномѣсяченъ срокъ отъ денътъ на последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговорятъ на искътъ предявенъ срещу тѣхъ отъ Котелски земедѣлъчески кассиеръ за 14527 гроша златни по записъ.

Въ случай на неявяванието имъ сѫдътъ ще пристъпи къмъ задочното разглеждане на дѣлото.

Гр. Сливенъ, 17 ноември 1889 год.

Предсѣдателъ: Ив. Желѣзковъ.

1—(4261)—3

Секретаръ: Ст. Николовъ.

ПРИЗОВКА № 5546.

Сливенски окръженъ сѫдъ, на основание забѣлѣжката къмъ ст. 103 и ст. 114 и 115, п. 1 и 3, отъ Врѣм. Съдебни Правила, призовава наследниците на покойниятъ Христо Милковъ, отъ с. Медвенъ, Котелска околия, и Юранъ Христовъ, отъ сѫщото село, а сега живущъ въ Румъния съ неизвѣстно място жителство, да се явятъ въ съдебната стая на Сливенски окръженъ сѫдъ, първиятъ въ едномѣсяченъ срокъ, а последниятъ въ тримѣсяченъ срокъ, отъ денътъ на последното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предявеный срещу тѣхъ искъ отъ Котелски земедѣлъчески кассиеръ, за 7913 гроша златни, по записъ.

Въ случай на неявяванието имъ сѫдътъ ще пристъпи къмъ задочното разглеждане на дѣлото.

Гр. Сливенъ, 15 ноември 1889 год.

Предсѣдателъ: Ив. Желѣзковъ.

1—(4260)—3

Секретаръ: Ст. Николовъ.